

DE MOEIAL

tweewekelijkse tijding van en voor vub-studenten

JP for President

Het is bijna zover. De strijd om het rector-schap gaat heel binnenkort van start. De in deze rubriek reeds eerder vermelde kompanen Bollaert (Hilok), Loccuifer (ESP) en Szafran (GK) hebben er een vierde rivaal bijgekregen: Prof. De Waele (PenO) gooit zijn volen gewicht in de schaal als officiële kandidaat-rector. Dit in de praktijk niet zo verdraagzaam psychologisch exemplaar dat zichzelf "marxist" pleegt te noemen legt alvast veel lef aan boord door zich kandidaat te durven stellen. Dat recht heeft te nu eenmaal. In administratieve kringen van gebouw M begint men al schrik te krijgen dat Prof. De Waele al dan niet bij wijze van grap tot rector zou verkozen worden. Dan moet men er namelijk alle deuren verbreden, de liftkabels verstevigen en de trappen grondig ondersteunen. Een goedkope rector zou het alvast niet worden. Hoogleraar aller landen, verenigt u! Stemt Kamerad De Waele tot Volkskommissaris van de VUB!!!
 Kamerad Frans

Happy birthday!

KLEINE BOMEN TUSSEN EEN BOS VAN BETOGERS.

Plant een boom.

15 maart 1985: 16 kruisraketjes verlaten hun vaderland en nestelen zich op Belgische bodem. Vanaf deze dag wordt het Waalse dorpje Florennes het strijdpark voor vredeswandelingen, mensenkettingen, blokkades en andere akties. Ook de repressie vindt er zijn weg: tientallen mensen die er opgepakt werden staan vandaag bekend als slachtoffers van de voorlopige hechtenis, een gerechtsmiddel waarvan het misbruik steeds meer stijgt.

16 maart 1986: Het is 13u., campus oefenplein baadt in een vrolijk lentezonnetje. Met z'n 33-en nemen we de bus: op naar Florennes. Aan boord een ietwat bedrukte stemming, nu ja, daar was eigenlijk niet zoveel van te merken, we wisten dat er de vorige dag 150 mensen waren opgepakt bij een vreedzame blokkade van de basis, en dat 2 vrouwen na rellen in het ziekenhuis opgenomen hadden dienen te worden. De werkelijke draagwijdte van het politieoptreden werd ons pas duidelijk toen een van de gearresteerden een verslag kwam brengen. Wij gingen in Florennes een vredesbos planten. Het was een zogenaamde delegatieaktie, waarbij het de bedoeling was dat zoveel mogelijk verenigingen een Japanse kerselaar zouden planten op het veldje in het park van Florennes. Toen we in Florennes aankwamen moesten we, na uit de bus te zijn gestapt, de naam van deze vereniging in het Grote Gastenboek schrijven, waarna door de luidspekers gelmd: "Studie-

kring Vrij Onderzoek, De Moelal, VAKA-VUB en wereldwinkler Diepenbeek zij gearriveerd". Rondom ons bemerkten we o.a. Karel Van Miert, Louis Tobback, Louis Van Geyt en enkele Agalevers die ik helaas door de analogie van hun baarden niet uit elkaar kan houden. Maar ze waren er! In een korte betoging trokken we dan van de "Place Verte" naar het boom-plant-aktieveldje. Daar was zo'n typisch "Rock-Werchter-zonder-rock"-sfeertje. Wij klommen op een muurtje en lieten de toespraken van onder andere André Bogaert (de voorzitter van VAKA) met het briesje door onze haren waaien. Er sprak een meisje dat de vorige dag was opgepakt. Ze hadden de drie ingangen van de basis geblokkeerd. Aan één ingang stonden alleen maar kinderen, die werden met rust gelaten. De mensen bij de twee andere ingangen, in het totaal zo'n 150 mannen en vrouwen werden hardhandig opgepakt en op kamions gegooid. Het meisje dat sprak was daarna 16 uur lang met 26 andere vrouwen in een cel van 2 op 3 meter opgesloten geweest. Dit betekent 16 uur lang niet liggen, niet zitten. De cel was ijskoud, naar dekens, eten en drinken kon men fluiten. Het duurde uren voor men naar het toilet mocht gaan.

Daarbij werden de gearresteerden geslagen, geïntimideerd en vernederd. Twee vrouwen dienden als gevolg van de mishandelingen in het ziekenhuis te worden opgenomen. Na dit relaas was er een optreden van Charles Cornette van de Internationale Nieuwe Scène, wiens voeten we, ondanks de duizelingwekkend hoge zitplaats, niet

konden zien. Daarna speelden voornamelijk Chileense strijdlieden door de boxen, terwijl de boompjes werden geplant. Daar wij wisten dat het te beplanten veldje nogal klein was, hadden we er zelf voorzichtigheidshalve geen meegebracht. Toch zorgden al die dunne kleine boompjes op deze zondag, in combinatie met de prachtige muziek, voor een ontroerende ervaring. Nu ja, we zaten dus op die muur, komt er opeens iemand aangerend: "Kom vlug kijken, de rektor heeft hier ook een boompje!" Wij holden het pad af, een bergje op, een brugje over en linderdaad, een boompje! Aan elke tak een wit lintje, en op een van de lintjes: "Rektor VUB, O. Steenhaut." Wij vormden een kring om het boompje, noemden het Oskar en spraken het vriendelijk toe, opdat het goed zou groeien. Ook werd het enkele malen gefotografeerd. Toen vertrokken we om de plaatselijke middenstand nog even te steunen. Uiteindelijk klommen we dan weer op de bus naar Brussel, waar we ons ergerden aan de verslaggeving van de nieuwsdienst, en dat terwijl de nieuwe CVP-jongeren voorzitter zijn boompje veel langer mocht opzetten. Onze ergernis verdween al gauw bij de Dikke, de Dunne, Van Kooten en De Ble.

Blaadje

De Vredesdagen zijn voorbij.
 Zie pag. 2.

Pag. 4 : Star Wars.

EDITO

Ze zijn niet meer weg te denken uit de politieke gesprekken op de VUB. Ook in de Moeial zijn ze het geliefkoosde onderwerp in de polemieken in onze "Open Tribune". In IM 11 waren maar liefst 5 brieven aan hen gewijd. Bon, gelukkig zijn de MLB-ertjes met deze gang van zaken niet. Getuige daarvan is hun 'aanvuysel' bij IM 11, waarin een door ons 'geweigerde' brief afgedrukt werd. Nu, dit valt gemakkelijk te verklaren. Ten eerste hebben wij zowiezo niet de gewoonte om lezersbrieven van 5 bladzijden te publiceren. Als recht op antwoord kwam het helemaal niet in aanmerking, ten tweede was het juridisch niet in orde en ten derde was er geen enkele echte aanleiding tot zoiets. Maar goed, mensen die minder in de 'incrowd' van het politieke leven zitten zullen zich wellicht afvragen waar het hier allemaal om draait. Nu, het MLB heeft (altijd al?) de laatste tijd de neiging haar autoritaire kantjes te veel in het daglicht te stellen. Wil het lukken dat er nogal wat mensen op deze VUB zijn die dat niet pikken, zij nemen de vrijzinnigheid (of noem het Vrij Onderzoek) nogal au sérieux. Dat wil zeggen dat zij niet alleen totalitaire trekjes van rechts, maar ook van links verwerpen. "Voilà, goed gezegd", denkt U. Maar het probleem stelt zich complexer, want het MLB, en dat moet gezegd, is altijd al een van de meest actieve politieke kringen geweest en hebben dus ook goede dingen verwezenlijkt. Maar...Het is juist in deze activiteit dat het addertje onder het gras is gekropen. Is het nu door een daling in werkzaamheid bij de andere kringen (we laten dat even buiten discussie), maar het MLB slaagt er de laatste tijd in alle akties naar zich toe te trekken en er haar autoritair stempeltje op te zetten en zo nogal wat potentiële medewerkers af te schrikken. Het MLB moet maar eens beginnen inzien dat niet iedereen met zulke (stalinistische) ideeën als de hunne rondloopt, dat samenwerken met andere politieke kringen inhoudt dat er ook water in de wijn van hun starre partij-politieke ideeën gedaan moet worden. Zolang er een schijn van democratische gevoel in onze aderen zit, zullen wij ons blijven verzetten tegen dictatoriale, autoritaire, imperialistische of fascistische tendenzen.

(Weet MLB, een recht op antwoord mag maximum even lang zijn als het artikel)
 R.H.

Vredesdagen

In tegenstelling tot de vorige jaren zijn de Vredesdagen '86 op de VUB vrij geruisloos overgewaaid. Op de enkele activiteiten, het SDI-debat, de studiedag voor gewetensbezwaarden en het bewapenings simulatiespel waren nauwelijks enige studenten aanwezig. Oorzaak van dit alles: de voorbije jaren waren de universitaire vredesdagen op de VUB uitgegroeid tot een protestweek tegen de geplande installatie van kernraketten. Die raketten staan er nu al een jaar maar de werkgroep rond de vredesdagen heeft nog geen echt nieuw mobiliserend thema gevonden. Een probleem waar ook de Vredesbeweging mee te kampen heeft.

Traditioneel hoort bij de Vredesdagen een debat, leest met prominente sprekers, over één of ander onderwerp dat rechtstreeks met wapenen (of soms zelfs ontwapenen) in verband staat. Traditioneel is ook dat zulk een debat nooit over bijvoorbeeld: "Militair Onderzoek aan de Vlaamse Universiteiten" gaat. De laatste twee jaar was het steeds de plaatsing van kruisraketten in België waarover gedebatteerd werd. Deze debatten lokten nog behoorlijk wat volk want wijlen KUL-rector De Somer (in '84) of oud-VUB-rector Gerlo (in '85) waren altijd wel goed voor een paar rake uitspraken.

Dit jaar werd het dus tijd voor een nieuw onderwerp. Het lag voor de hand dat dit SDI zou worden. Een interessant onderwerp maar niet bepaald een publiekstrekker. De sprekers, vrij traditioneel gekozen, waren Kolonel Van Looke (Koninklijk Hoger Instituut voor Defensie), Bernard Tuytens (S.P.), Karel De Gucht (P.V.V.), Rektor Steenhaut en V.U.B.-polemoloog Berloznik. Vrij klassiek ook was de afwezigheid van Frank Swaelen (C.V.P.) die wel uitgenodigd was maar niet kon komen.

Als Polemoloog had Berloznik drie voorname punten van kritiek op Star Wars. Het systeem zou te veel kosten. De haalbaarheid van een perfect waterdicht afweersysteem (zoals Reagan het ziet) lijkt onwaarschijnlijk en bovendien zou Star Wars een destabiliserende invloed op de Oost-West politiek hebben en dus de atoomdrempel naar beneden haalt.

Ook de kolonel leek niet erg opgezet met de Star Wars-plannen. Als Star Wars, er komt dan zal men binnen de NATO te maken krijgen met een fundamentele ongelijkheid tussen de Amerikaanse en de Europese pijler. Het SDI-systeem zou Amerika beveligen tegen strategische raketten terwijl Europa bloot blijft staan aan zowel korte- als lange-aflstands raketten. Die ongelijkheid zou volgens sommigen het Westers Bondgenootschap wel eens kunnen opblazen.

De Gucht en Tuytens die, terwijl de anderen aan het woord waren, zich als belhamels gedroegen door voortdurend te zitten kletsen (hetgeen voor een irritant geruis door de luidsprekers zorgde) gingen vooral in op de politieke kant van de hele

zaak. De Gucht antwoordde op de aan zich zelf gestelde vraag of Europa een antwoord op het Amerikaanse SDI moet formuleren. Met andere woorden: "moet Europa Eureka roepen?" Volgens de P.V.V.-Europarlementarier hangt het antwoord af van hoe de hele problematiek evolueert. Indien de USA in de toekomst helemaal door SDI afgeschermd zou worden dan moet Europa antwoorden. Op dit ogenblik ziet De Gucht echter nog geen rede om naar een Europees antwoord te zoeken. Volgens hem is een politiek antwoord nog steeds beter dan een technisch-militair. Waarom is de P.V.V. nooit op dit idee gekomen tijdens de raketendiskussie in het parlement?

Tuytens had het eveneens over de zones van ongelijke verdediging die door SDI op het NATO-gebied gekreëerd zouden worden. Volgens hem is de houding tegenover SDI van minister voor Defensie De Donnea, weer typisch Belgisch, "Niet ja en niet nee..." Groot Britannië daarentegen heeft duidelijk ja gezegd. Wat volgens de SP-vertegenwoordiger de echte oorzaak van het ontslag van Hesselballe was. Tuytens beschouwt het Amerikaanse Star Wars Programma als een uitvinding van Silicon Valley en niet van het Pentagon. Het is makkelijker om geld los te krijgen voor militair dan voor wetenschappelijke studieprogramma's.

Als laatste kwam rektor Steenhaut aan het woord. Hij was zowat de enige die volledig achter Eureka, het Europese antwoord op SDI, stond. Volgens de rektor hebben de Amerikanen het SDI-onderzoek gestart om hun technologische achterstand op de Japanners en zelfs op de Europeanen, in te halen. SDI zal volgens Steenhaut nooit een militair toepassing krijgen omdat er dan een robot over het al dan niet beginnen van een oorlog zou beslissen. Iets wat geen zinnig mens kan toelaten. Het SDI-onderzoek is dus enkel economisch en niet militair. Daarom mag volgens de rektor Europa niet achterblijven en moet het antwoorden met Eureka dat een commercieel en niet een militair onderzoeksproject is. Laat Berloznik en Tuytens maar beweren dat Star Wars de atoomdrempel omlaag haalt.

Pierre Nucléaire

Foto: Bart Laury

DE REKTOR: BOMEN EN EUREKA TEGEN RAKETTEN.

Studenten + politiek

Na een onderbreking van enkele Moelals volgt dan nu het (langverwachte) vervolg van onze Studenten&Politiek reeks. Deze week krijgt U het LVSV (Liberaal Vlaams Studenten Verbond) aan het woord. Het LVSV sprak bij monde van haar voorzitter (let op het taalgebruik) Wim van Damme.

Moelal: Het LVSV, sinds wanneer en zijn er banden met politieke partijen?
LVSV: Wel, het LVSV is opgericht in 1930 in Gent, in '32 zijn wij aangesloten bij het LVV, het Liberaal Vlaams Verbond en in '37 werd het LVSV-VUB opgericht, en zo zijn wij de oudste politieke kring op de VUB.
Wat de banden betreft wil ik er op wijzen dat wij totaal onafhankelijk zijn van de PVV, we hebben daar wel een vertegenwoordigingsrecht, maar we zijn totaal onafhankelijk.

Moelal: Wat is dan de ideologie van het LVSV?
LVSV: Wat ik in dit interview zou willen beklemtonen is het verschil tussen de PVV-JO en het LVSV.

Wij streven een sociaal-liberalisme na. Wij gaan er dus van uit dat geen enkel individu gelijk is aan een ander individu in de maatschappij. Maar gaan er wel van uit dat iedereen gelijke startkansen moet hebben. Dit houdt dus in dat wij streven naar een vrije, gelukkige mens in een vrijgevochten staat. De welvaart van de economie, economische theorieën en ideologieën zijn daaraan ondergeschikt, het zijn slechts middel en om dit doel te bereiken. Ideologieën moeten dus steeds herdacht, hergewaardeerd en gecorrigeerd worden. Wij willen dus op een positieve manier mee te werken aan ideologieën. Wij doen aan ideologievorming in plaats van ideologie-etikering, zoals de politieke partijen dat doen.

Als voorbeeld: de PVV-JO zeggen "geen overheidssektoren, enkel privé", terwijl wij opteren voor wat het beste werkt, wat dat ook is. Nu, het verschil met de PVV-JO is, dat deze zich baseren op het "Radikaal Manifest van Kortrijk", waarin het neo-liberalisme naar voor gebracht wordt, met Amerika als het grote voorbeeld. Wij gaan daar voor een deel met akkoord, maar er zijn drie grote verschillen: ten eerste streven wij naar een sociaal-liberalisme. Ten tweede voelen wij ons verloren in de opening naar de katholieken, wij streven eerder naar de bescherming van de vrijzinnige liberalen. Ten derde vinden wij de totale afwijzing van enig collectivisme te radicaal, wij kunnen ons daar niet achterstellen. Dit heeft te maken met het idee dat wij geen ideologie willen afbreken om de onze in waarde te doen stijgen.

Moelal: Meer concreet naar de VUB nu en daarin spelen de geplande regeringsmaatregelen een vrij belangrijke rol.

LVSV: Eerst globaal; iedereen weet dat de Belgische staat met een enorme schuldenlast zit, er moet dus gespaard worden. Aan de andere kant moeten de gelijke startkansen van het individu in beschouwing genomen worden, dus ook voor universiteiten. Daarom zijn we grosso modo voor het eisenplatform van het Nationaal ActieComité, zij het met enkele nuances.

Bijvoorbeeld de indexering van de inschrijvingsgelden, dat moet kunnen voor de rijkere studenten, maar de minderbegoeuden moeten daarvan gevrijwaard blijven. Wat de Sociale Sektor op de VUB betreft, wij vinden dat die moet behouden blijven. En aangezien er een grote inbraak van de studenten mogelijk is, zijn wij ook bereid daar in het vervolg met mee te werken, op een positieve manier weliswaar. Wij verwerpen dus het principe

van het deficitair werken. Wij zouden in de SoR ook meewerken als student en niet zozeer als liberaal, om een verdeling tussen links en rechts te vermijden.

Moelal: Hoeveel leden telt het LVSV?
LVSV: Deze vraag sluit heel goed aan bij de vorige.

In het begin van dit jaar waren wij met vijf (5!) leden. Maar toen is er iets gebeurd dat voor een totale omwenteling heeft gezorgd.

Op persoonlijk initiatief van één van die vijf is er, samen met de PVV-JO (zie daarvoor ook Moelal 6) een pamflet uitgedeeft met een oproep de SoR-verkiezingen te boycotten, met de naam van het LVSV eronder.

Zoals reeds gezegd heeft dit gezorgd voor een innerlijke omwenteling, en ik kan nu vertellen dat wij reeds meer dan 100 leden hebben, meer dan de PVV-JO dus.

Hierdoor zullen wij in het vervolg ook wat actie-voer uit de hoek kunnen komen.

Moelal: Hoe zit het met de samenwerking met andere politieke kringen?

LVSV: Ik ben dus eigenlijk pas voorzitter geworden in december, en mijn eerste zorg was dus de boel terug op te bouwen, waar we nu in geslaagd zijn. Er kan dus met activiteiten, en dus ook samenwerking begonnen worden.

Wij zijn eigenlijk voor een samenwerking met alle politieke strekkingen, of die nu links of rechts zijn, het NSV buiten beschouwing gelaten natuurlijk.

Met deze kringen willen wij bijvoorbeeld het probleem van de totalitaire kringen aanpakken, want niet alleen het NSV is totalitair. Met name het MLB is iets waartegen gereageerd moet worden. Gelukkig heeft men dit in linkse middelen ook ingezien, want hadden wij begonnen met zolets te zeggen, dan hadden we waarschijnlijk het etiket van 'Rechte Ratten' meekregen.

Wij willen dus wel een onderscheid maken tussen tolerantie, democratische groeperingen en zij die totalitair tewerk gaan. Al was het maar om praktische redenen, als iemand niet bereid is naar andere ideeën te luisteren dan kan je een samenwerking wel vergeten. Dat totalitair denken is trouwens een aanfluiting van de principes van Vrij Onderzoek, en dus van de gehele VUB.

Verder willen wij meer meewerken aan de VUB-politiek, de SoR, Vrij Onderzoek enz...

Tenslotte willen wij de vrijzinnigheid ook wat naar voor brengen, omdat wij vinden dat dat een beetje in de vergeethoek is terechtgekomen, wat voor een deel misschien logisch is met die regeringsmaatregelen en zo.

Misschien nog even vermelden dat het symbool van het vrijheidsbeeld dat wij soms gebruiken staat voor vrijheid en dus niet voor Amerika. Dat dollarbeeld op de achterkant van ons pamflet was een ludiek feit, geen ophemeling van het Amerikaans systeem. Van de Playboy affaire tenslotte (zie hun affisches n.v.d.) weten wij helemaal niets, een vasterkampagne van iemand?

Moelal: En wat vinden jullie van de Moelal?

LVSV: In ieder geval lezen wij de Moelal altijd en hebben wij een enorme bewondering voor het feit dat jullie er steeds weer in slagen de enorme energie op te brengen om zo'n krantje in elkaar te steken.

Hoewel, er zijn natuurlijk -niemand is volmaakt- enkele hebbelooze dingen op te merken, de stunteligheid van de agenda soms, bijvoorbeeld. Maar, over het geheel kunnen wij niets dan respect opbrengen.

Wij hopen in het vervolg wel betere contacten te kunnen leggen om een constructieve bijdrage te kunnen leveren aan de Moelal.

F.H.

Sociale Sektor: zielepoot

*"Het je problemen met jezelf of met je centen
De Sociale Sektor vangt je wel op!"

Dat zou eventueel waar kunnen zijn, de realiteit is echter anders. De sociale dienst is meer dan een liefdelijkgedinstelling en staat voor meer dan je ooit zou kunnen verwachten.

Bij het ontstaan van de autonome VUB in het academiejaar 1969 - 1979 werden aanvankelijk heel wat organen en structuren van de universitaire universiteit overgenomen.

De sociale dienst (financiële hulp aan studenten) was de eerste dienst die de autonome VUB oprichtte. Andere diensten werden verzorgd door de VZW * Studentendiensten - Services Etudiantes*, die beschikte over een psycho-medisch centrum en een dienst voor ontwikkelingsproblematiek (CISCOD).

De beslissingen aangaande de Sociale Sektor Studenten werden in dit stadium genomen door de Raad van Beheer, de Sociale Commissie, voor de helft samengesteld uit studenten, was enkel een adviesorgaan.

Op initiatief van de toenmalige rector Van Geen, werd op 14 februari 1976 een "Ronde Tafelconferentie" gehouden over de socioculturele sector van de VUB. Doel van deze conferentie was voorstellen te doen aan de RvB inzaken inhoud, beheer en beleid van de Sociale Sektor Studenten. De besluiten van deze conferentie leidden tot de statuten die nu nog in grote lijnen de structuur van de Sociale Dienst vormen. De essentie van deze beslissing was de oprichting van een onafhankelijke socioculturele sector voor de studenten, geleid door een orgaan dat zou bestaan uit een meerderheid van studenten en dat van de RvB een ruime beslissingsdelegatie zou krijgen en de integratie van de VZW 'Studentendiensten' in de Sociale Sektor Studenten.

De praktische uitvoeringen van deze principiële beslissing volgen elkaar vlog op:
- het Organkel Regiment van de Sociale Raad Studenten, het beheersorgaan van de Sociale Sektor, wordt goedgekeurd en

- de VZW Studentendiensten worden in eigen beheer overgenomen door de VUB. Vanaf 1977 wordt jaar na jaar systematisch de nodige infrastructuur opgericht en uitgebouwd. Te Jette worden een studentenwijk (248 pl.), een restaurant, een kinderdagverblijf en een nieuwe vestiging van het consultatiecentrum SJERP opgericht, terwijl op het Oefenplein de bestaande infrastructuur wordt uitgebreid met een cultuur- en recreatiecentrum.

De SoR is het beheersorgaan van de Sociale Sektor, waarin de helft van de leden uit studenten bestaat. De SoR is samengesteld uit 12 leden, 6 studenten rechtstreeks verkozen, volgens een kiesreglement goedgekeurd door de RvB, 2 afgevaardigden van de RvB, 2 afgevaardigden van de vakbonden VSOA en ACOOD, 1 afgevaardigde van de rector en 1 afgevaardigde van de voorzitter van de RvB.

De SoR heeft bevoegdheid inzake de sociale sector, d.w.z. alle diensten, verenigingen en raden die zich bezighouden met sociale, culturele en sportactiviteiten ten voordele van de studenten. Dit zijn restaurant, sociale dienst studenten, studieadvies, jobdienst, sjerp, vubiek, dienst cultuur, sport en vrije tijd, kinderdagverblijf, UCOV en de studiekringen.

Krachtlijn van het beleid is ervoor te zorgen dat de VUB toegankelijk wordt en blijft voor iedereen, volledige democratisering van het onderwijs dus. In de praktijk komt dit er op neer dat huisvesting, eten, drinken, sport e.d. financieel toegankelijk zijn.

De Sociale Sektor hoopt via de campagne (gehouden in de week van 24.3. tot 28.3.) de studenten beter te informeren over haar structuur en werking.

Tenslotte zijn deze voorzieningen in het voordeel van de studenten, zonder welk onderscheid dan ook te maken. Na de campagne wordt er een rondvraag gehouden naar de (eventuele ?) resultaten. Hopelijk zijn er dan een paar vooroordelen en een hele hoop onwetendheid uit de campus geholpen.

Marcel Liebman: the lone rider.

In de nacht van vrijdag 1 op zaterdag 2 maart overleed na een slepende ziekte Marcel Liebman, professor aan de faculteit Politieke Wetenschappen van de ULB en VUB en één van de belangrijkste linkse historici. Wat ik me van hem uit mijn eigen ervaring herinner is de reactie van deze hoogleraar op de grote vredesbetoging van 25 oktober 1981. Toen het duidelijk was dat zondag 25 oktober '81 voor iedereen en ook voor de komende generaties een datum is die blijven zal, werd in het laatavondsjournaal van de RTBF historicus Liebman voor de camera gehaald en door twee journalisten over de gebeurtenis ondervraagd. Liebman beklemtoonde het Vlaams aksent dat de pacifistische machtsontplooiing kenmerkte, schetste het traditionele anti-militarisme van de Vlamingen en weerlegde nog maar eens alle dooddoeners die lanskneden en "Luns"kneden blijven afvuren. Deze interventie is me altijd bijgebleven omdat ze zo boven de middelmaat uitstijgt in een sunderland als België, waar het politieke bedrijf wordt verward met een Fancy Fair. Een portret van deze opmerkelijke figuur.

Het probleemveld "Israël-Palestina" blijft deze onvermoebare militant en groot intellectueel altijd intrigeren. Tijdens de Algerijnse onafhankelijkheidsstrijd onderneemt Liebman stappen om Joden en Arabieren in Algerije samen te brengen om zo de Franse koloniale macht te bestrijden. Zijn houding in verband met de derde Israëlische-Arabische oorlog zou 1967 zorgt ervoor dat Liebman nog meer politiek geïsoleerd raakt. Zijn marginale positie bezorgt hem veel pestertijen, persoonlijke vijanden, ja, zelfs doodsbetogingen. Een uitgesproken kritische geest (zijn zin voor kritiek die ten dienste stond van eerlijk engagement) en een compromisloze houding geneten bijbaar nergens veel krediet.

Later zetelt Liebman in het Bestuurcomité van de "Union des progressistes Juifs de Belgique" en wordt hij algemeen-secrataris van de "Belgische-Palestijnse vereniging". Dit onderstreept nogmaals zijn engagement. Liebman's hele leven wordt gekenmerkt door een extreem engagement in de uiterst linkse beweging met scherpe kritiek op reformisme en compromisbereidheid. Door de moord op Nalm Khader, vertegenwoordiger van de PLO in Brussel, in 1981 (de aanslag werd opgelost door de terreurgroep van de beruchte Aboe Nidal) verliest Liebman een goede vriend. Liebman bewerkstelligde de eerste ontmoeting tussen de Israëlische generaal Matti Peled en de Internationale woordvoerder van Yasser Arafat, Issam Sartawi. Deze twee waren voorstanders van een wederzijdse erkenning van het Palestijnse en het Israëlische volk. Issam Sartawi zou in 1983 hetzelfde lot ondergaan als Nalm Khader.

Ook in de Belgische politiek was Liebman dakkloos, geïsoleerd. Liebman was een overtuigd marxist, wars van klassiek reformisme (de sociaal-demokratie) en stalinisme. Hij had een kritische en tegelijk bevestigende houding ten opzichte van revolutionair marxisme. Liebman is te situeren in de traditie van Rosa Luxemburg

over Lenin naar Trotzki. Zijn stellingen bevinden zich halverwege de KP en de SAP (ex-RAI). Vroeger heeft hij enige tijd in de socialistische partij gezeten. Daar valt hij te situeren in de uiterst linkse vleugel (La Gauche en Links). Het boterde echter niet zo goed tussen deze vleugel en de partij en op het kongres van Kerstmis 1964 werd Liebman (samen met o.a. prof. Mandel) uitgestoten. Daarna vindt hij onderdak bij de UGS-Brussel. Hij evolueert echter niet in de richting van de ideeën van de vierde internationale, zoals Mandel. Deze speelt een grote rol bij de oprichting van de RAL.

Liebman staat bekend voor zijn vormingswerk inzake het socialisme en het kommunisme. Hij schreef een "Geschiedenis van het Belgisch kommunisme" en het eerste deel van de "Geschiedenis van het socialisme in België tussen 1885-1914" werd eveneens gepubliceerd. Het tweede deel zal waarschijnlijk niet meer kunnen verschijnen wegens zijn vroege dood. Over het Belgisch socialisme heeft Liebman een genuanceerde opinie. Hij nuanceert zijn radicale politiek van vroeger omwille van de complexiteit van de geschiedenis. Natuurlijk heeft hij veel kritiek op de BWP van toen, maar geïsoleerd, komt zijn stelling hier op neer: 'Beter een slechte socialistische partij dan geen socialistische partij'. In de periode 1885-1914 heeft er zich ten dele een materiële, morele en intellectuele ontvoogding aan deel van de arbeidersbeweging voorgedaan. Aan deze ontvoogding zijn echter een aantal begrenzingen: enerzijds is er de materiële economische grens (verbeteringen zijn er pas mogelijk als er economische groei is) en anderzijds blijft de structurele grens een grote hinderpaal. De structuren van de instellingen zijn niet neutraal en staan niet boven de klassen. Er blijven fundamentele voorrechten bestaan. Wat de buitenlandse politiek betreft, verdedigde Liebman en Mandel (die, nadat Liebman op één cursus na, volledig aan de ULB ging doceren, zijn

colleges op de VUB overnam) in grote trekken dezelfde stellingen. De grote opties zijn in overeenstemming met het revolutionair marxisme. Dit geldt vooral op gebied van de solidariteit met de bevrijdingsbewegingen en de Derde Wereld (Algerije, Cuba, Palestina, Vietnam, Nicaragua,...) In zijn belangrijkste werk "Le Léninisme sous Lénine" (2 boekdelen, die in 1973 verschenen) legt Liebman de nadruk op de 'libertijnse componenten' in Lenins denken en praktijk die vooral tijdens de revolutionaire massabeweging van 1905 en 1917 tot uiting kwamen alsook in Lenins werk "Staat en Revolutie". Hij bevecht de dooddoener als zou het stalinisme een logisch produkt van het leninisme zijn. Dankzij een minutieuze analyse van Lenins teksten komt hij tot een inzicht over tsaristisch Rusland, de oktoberrevolutie en de eerste jaren van het Sovjet-regime. Liebman legt de problemen bloot van een steeds toenemende bureaucratisering, maar hij besteedt eveneens aandacht aan de eerste sociale en culturele realites van het socialistisch regime. Deze studie is één van de weinige onderzoeken die op een volledige manier Lenins denken en handelen behandelt (het kommunisme impliceert trouwens dat denken ook handelen is, dat het denken tot de praxis behoort).

Over het verschil tussen het stalinisme en leninisme schrijft Liebman het volgende in zijn werk "Le Léninisme sous Lénine": 'Si le stalinisme finalement, c'est le léninisme dénature par le nationalisme; s'il est le léninisme plus l'arbitraire administratif, s'il est le léninisme plus la terreur bureaucratique, il est le léninisme moins le dialectique' (p.235). Onder het bewind van Stalin werden enkele grote veranderingen doorgevoerd. In 1928 werd het eerste vijfjarenplan afgekondigd dat tot doel had de industrie en vooral de zware tak daarna in snel tempo uit te breiden om de grote achterstand op het Westen te verkleinen. Ontelbare boeren werden van de ene dag op de andere fabrieksarbeiders. Een jaar later begon de grootscheepse kollektivisatie van de landbouw. Koelakken, boeren die onder Lenin (en diens Nieuwe Economische Politiek) nog een beetje zelfstandig hadden kunnen werken, zagen zich gedwongen in kolchozverband verder te gaan. Zij die zich verzette (vooral in de Oekraïne waren er dat veel) werden verbannen naar Siberië of direct gelikwoid. In de jaren '32-'33 werd het grootste deel van het land geteisterd door een zware hongersnood. Op 1 december 1934 werd Kirov, lid van het politbureau en rechterhand van Stalin, vermoord. Dit was het begin van een politieke zuivering, die tot '38 zou duren. Aan de vooravond van de Grote Vaderlandse Oorlog (WOII) waren er miljoenen mensen verdwenen, vermoord. Het is duidelijk dat deze stalinisten vijanden van het volk zijn, die de revolutie omver wilden werpen. Het leninisme heeft hier niets mee te maken en dat wil Liebman ons doen inzien.

Marcel Liebman schreef ook "La Révolution russe" (1967). Met dit boek plaatste Liebman zich op hetzelfde niveau als Deutsche, één van de weinige serieuze Sovjetkenners. Hij verzet zich tegen het vatten van een historische realiteit, het begripen van een realiteit die in het verleden ligt, het aanvoelen van politieke historische

processen. Volgens Liebman speelde de persoonlijkheid wel een rol in de geschiedenis. Deze rol van de persoonlijkheid ligt in de praktijk. Toch gaat het hem in de politiek vooral om beleidsconflicten, waarin de maatschappelijke factoren bepalend zijn. Sommige invloedrijke personen kunnen het historisch proces wel bespoedigen of tegenhouden, maar ze kunnen het niet van richting doen veranderen. Ik illustreer dit even met de persoon André Lebrun, Frans president van 1932 tot 1940.

Lebrun speelde geen enkele rol, behalve in juli '40 toen hij een duw aan de geschiedenis gaf door, na de val van Parijs en het daaropvolgende ontslag van zijn toenmalige eerste minister, marschalk Pétain te benoemen die voor een wapenstilstand, voor kollaboratie met nazi Duitsland was.

De relatie tussen de studentenrevolte en Liebman verdient een apart hoofdstuk. Liebman was een stimulator van de studentenbeweging, maar vanuit een kritische positie. Hij speelde een belangrijke rol in de volksvergadering en de bezetting van de universiteit (andere organen dan de volksvergadering werden buitenspel gezet). De ideologische en kritische sfeer op de vergadering werd in grote mate bepaald door Liebman's tussenkomsten. Dankzij hem (of toch in grote mate) is het extreme in die tijd niet onmiddellijk uitgegroeid tot een dogmatische leer. Voor de ULB-studenten waren Liebman's tussenkomsten een soort van 'herbronning'. Maar Liebman heeft altijd het intellectuele leiderschap gewelgerd. Hij balanceerde tussen de wetenschappen en het doelmatige militantisme. Men mag niet vergeten dat de hele '68-beweging volledig geradikaliseerd was en er ook heel emotioneel en anti-wetenschappelijk geïnterpreteerd werd. Zo werd Marcuse met zijn "Verbeelding aan de macht" eveneens op een kritische voorzichtigheid aan. De perfecte mengeling van kritische wetenschappelijkheid en het afstandelijke, doelmatige engagement was eigen aan Liebman. In die periode werkte hij mee aan het maandblad "Mal", de Franstalige spreuk van radicaal links. "Mal" hield het maar tot '70 uit. Van '70 tot '75 publiceerde Liebman artikels in het weekblad "Hebdo". Daarnaast was hij ook medewerker aan "Temps Modernes", "Social Register"... Een van zijn weinige vrienden was R. Milibond (die onder andere aantoonde dat de macht van de elites niet competitief is, maar wel kumulatief).

Naast al deze activiteiten mag je niet vergeten dat Liebman nog steeds doceerde. Liebman heeft nooit de ambitie gehad om een belangrijke academische figuur te worden (alhoewel hij dat voor mij wel was). Zijn manier van lesgeven was erop gericht studenten warm te maken voor een kritische engagement. Studenten moesten niet noodzakelijk hetzelfde denken als hij, hij wilde slechts bereiken dat studenten zouden DENKEN. Tijdens zijn colleges drukte hij het ideologische gordijn. Hij kon op een juiste manier politieke begrippen hanteren en tussen alle elementen van politiek onderzoek (economie, sociologie, cultuur) balanceren. Hij kon af en toe in zijn colleges uitpakken met agressieve spot en cynische vertedering.

Dat een sympathieke, militante en intellectuele figuur niet graag gezien werd op bepaalde instellingen spreekt boekdelen over de houding van deze instituten. 'Een partij-lijd, een partij-juig, kan nooit een geheel overzien, handelt in functie van zijn politieke handikap, kan niet verder kijken dan de partijneus reikt, nooit over het muurtje kijken...'. Dit laatste kan zeker niet gezegd worden over Marcel Liebman, hij heeft er zijn hele leven tegen gevochten.

(Met dank aan André Pletinckx, E. De Belder en E. Mandel voor hun vrijblijvende medewerking.)
Guy De Decker

Né juif

'Wat men echter ook doet, de werkelijkheid zal altijd het klassenonderscheid tussen machtigen en zwakken, rijken en armen, burgermensen en proletariërs vertonen, dat de oorlog ongemoeid liet en versterkte. Door mijn jeugd werd het verhoud, maar ik werd er niet tegen beschermd.' Een citaat uit de epiloog van 'Né juif'. Het autobiografische boek van Liebman, waarin hij de gevolgen van WOII voor een kleinburgerlijk joods gezin beschrijft. Het ooggetuigenverslag van de jodenvervolgving in België past in een globaal beeld van de reactie van de joodse bevolking op de fascistische terreur: de passieve houding van een deel van de joodse bourgeoisie werd gepaard tegenover het actieve verzet van bijvoorbeeld het Comité de Défense des Juifs (waaronder veel kommunisten). Hoel boeiend is de epiloog, de auteur bespreekt de huidige tendenzen binnen de joodse gemeenschap. Ook motiveert hij hier zijn, in joods-traditionele kringen vaak gelaaie houding ten opzichte van de Palestijnse bevrijdingsbeweging. Niet ondanks, maar juist als gevolg van de moord op zijn broer door de nazis, distancieert hij zich van het zionisme, dat assimilatie veroorzaakt en zo een kunstmatig isolement veroorzaakt. Door dit sociaal isolement was het voor de nazis minder moeilijk om de deportaties te onderneemen. Liebman besluit dat, hoewel het antisemitisme vermindert, hetzelfde niet geldt voor racisme in het algemeen: alleen zijn nu de gastarbeiders de zondebokken.

Arlane De Borger.

Sekretariaat

Het eerste zonnetje steekt de kop op, de lente is in het land, de zware winterperiode is achter de rug en de natuur bereidt zich voor op nieuw leven.

Maar hoe zit het nu met het Nationaal Aktie Komitee dat ons moet hoeden voor de tornado Daniëla (lytische benaming voor Martens VI haar uit te voeren maatregelen voor de sociale sector van de universitaire instellingen). De afgevaardigden van de regio's Brussel, Gent en Leuven gingen hierover beraadslagen in de ASR-vestiging (waar Veto, het Leuvense studentenblad, gemaakt wordt en de sociale raad van Leuven ook onderdak vindt). Uit deze samenkomst hebben we volgende stand van zaken kunnen optekenen:

Gent

Over de maatregelen werd hier en daar al gediscussieerd tussen Liberalen, Christen-democraten, Vlaams-Nationalisten en de verschillende fracties van Links. De petitie met het elsenplatform van het 'eenheidsfront' is hier nog niet rond geweest. De enige 'aktie' die de Gentse studenten konden ontwaren was de verhoging van de maaltijdprijzen en druppelsgewijze afkankingen van personeel door middel van natuurlijke afvloeiingen en andere trauksjes om massaal protest zoveel mogelijk te mijden. Het traag op gang komen van de discussie is vooral te wijten aan het feit dat er nog steeds studenten zijn die niet overtuigd zijn dat indexering van de Inscriptiegelden een aanslag op democratisering van het onderwijs is. (De noodzaak van democratisering van het onderwijs wordt soms ook betwijfeld !!). Zolang de studenten hierover palaberen, krijgen de 'technocraten' vrij spel, om te zorgen dat hun budget binnen de toekomstige perken blijft en de gedupeerden lekker in de kou blijven staan.

Leuven

Deze regio heeft al iets meer bereikt dan Gent. Ze zijn er al in geslaagd een petitie van hun persen te laten lopen, zodat er aanvang kan gemaakt worden met een 'handtekenaktie'. De diversiteit van politieke opvattingen in dit katholieke bastion zal de snelheid van de aktie wel niet bevorderen en zeker ook niet de dubbelzinnige houding van de sociale sector aldaar, die de aktie wel sympathiek vindt, maar als het om onduidelijkheid uitdrukken gaat, verliest de kat uit de boom te kijken.

Brussel

Iets meer aktie in het 'vrijzinnige kamp', de sociale sector, ongeveer 1100 handtekeningen op de petitie, wat betekent dat 1/6 van de Brusselse studentenbevolking haar steun aan de aktie toezegt. Hier en daar wat prikakties, waarvan u al uitgebreide verslaggeving hebt kunnen lezen. Wonder boven wonder, ons regionaal aktie comité verricht blijkbaar toch nuttig werk, ondanks de disputen van politieke stromingen, die zich in een nek aan nek race gestort hebben om maar enigzins een beetje dominant uit de hoek te komen. Zulk een aktie is ideaal terein om zleijtes te winnen voor uw partij of groepering, weet u...

Deze stand van zaken geeft een beeld hoe de aktie er voor staat. Zoals u (hopelijk) merkt, dient er nog veel werk verricht te worden, ondanks de inzet van velen staat de aktie nog in haar kinderschoenen. Nog lang niet iedereen is van de ernst van de situatie overtuigd, of is het misschien de gelatenheid, het gelooft verloren te hebben dat deze vormen van aktievoeren veel van hun stootkracht kwijt zijn, of is het de mening dat dit slechts een machtsspelletje van de oppositie is tegenover de gevestigde macht, waarin men zijn neus niet wenst te steken. Deze opvattingen zijn niet altijd onwaar. Toch dient men niet uit het oog te verliezen, dat als men niets onderneemt, men stilaan in een politiek

klimaat begint te komen, waarbij gevestigde machten zonder slag of stoot eender wat kunnen ondernemen om het imago van de staat op te krikken, door toegevingen te doen aan de ondernemers, terwijl de onderlaag steeds minder van de vruchten van eigen arbeid kan 'profteren'. Terwijl dit 'profteren' eigenlijk staat voor gebruik maken van waar men recht op heeft om een leefbaar bestaan te leiden.

Het is duidelijk dat er nog veel te gebeuren staat: Het 'Front' moet uitbreiden. De universiteiten stappen uit hun 'Ivoren toren' en gaan ondanks onvermijdelijke moeilijkheden de communikatiekloof overbruggen door blamenkort een confrontatie aan te gaan met de beheerders van de sociale sectoren. Voorts gaat men zich inzetten om de humaniora's en de hobs' bij de aktie te betrekken vermits die ook de dupe zijn van de komende maatregelen.

Bent u net zoals ons overtuigd dat dit ook uw zaak is, bent u vriendelijk uitgenodigd op de vergaderingen van het RAK en de vergadering van het Nationaal Aktie Komitee Secretariaat die zal doorgaan op 21 april om 14 uur in de vergaderzaal van de medische dienst in Gebouw Y. Over de confrontatie tussen de beheerders van de sociale sektor en de aktievoerders zal nadere berichtgeving volgen.
Robert P.

Europa über Alles

Prof. M.A.G. Van Meerhaeghe, hoogleraar ekonomie aan de R.U.G., is een omstrede figuur. Enerzijds afgeschilderd als racist en fascist, anderzijds geprezen en vaak geciteerd (o.a. door het Vlaams Blok). Na het recente verschijnen van zijn boek "Museum of grootmacht?-De identiteitscrisis van Europa" vonden velen het welletjes. Van Meerhaeghe misbruikt de academische vrijheid om uitgesproken racistische theorieën te verkondigen. Gezien de studenten dan nog verplicht zijn een kritische bespreking van het boek te schrijven (lees: verplicht zijn het boek te kopen), is de verontwaardiging in Gentse studentenmilieus des te begrijpelijker.

M.A.G. heeft het nog nooit zo bruin gebakken, schrijft het Gentse studententijdschrift "Terecht" (rechtskritische werkgroep). Zelfs het conservatieve dagblad De Standaard neemt van Meerhaeghe zwaar op de korrel. Enkele frapante citaten uit het boek zullen wellicht een en ander duidelijk maken. Hou u vast!

"In Europa zijn geen uitgaven te veel voor de verbetering van de dierenrassen. Men weert minderwaardige exemplaren en voert superieure stamdrinners in. De verdeling van het vee is een van de hoofddoelstellingen van de fokkers. De 'verdeling' van het menseras is blijkbaar van minder belang, want inwoners uit alle mogelijke windstreken worden zonder meer in de wettelijke staten binnengelaten (en zelfs geadopteerd, alsof er in het eigen land geen pleegkinderen te vinden zijn). De bewindslieden vragen zich niet af of culturele en etnische integratie mogelijk is en zij schijnen niet te weten -althans niet in hun immigratiebeleid- dat elk ras verschillende eigenschappen heeft. Dit laatste beklomten beschouwen velen al als een uiting van racisme." (p.130)

"De intellectuele eigenschappen van bv. het joodse ras zijn veel hoger dan die van het zwarte ras." (p.131)

"De democratie is een verheerlijking van het getal en steunt op het overwicht van de massa. Die massa is niet gevoelig voor morele beginselen, wel voor simplistische slogans en vulgariteit." "Het belang bij de goede werking van de staat verschilt van burger tot burger en dit rechtvaardigt m.l. het meervoudig stemrecht." (p.158)

"Het fascistische regime is een verbetering tegenover het voorafgaand 'democratisch' stelsel en vele Italianen -niet alleen de neo-fascisten-betreuen de onmacht van de huidige regeringen om de orde en de veiligheid van het vooroorlogse Italië tot stand te brengen. De meeste Italianen hebben zelfs een zeker respect voor de Duce. Mussolini heeft zijn tegenstanders nooit behandeld zoals de partizanen met hem te werk zijn gegaan." (p.190)

"Terecht" klaagt vooral de onwetenschappelijkheid van het boek aan. Inderdaad, Van Meerhaeghe poeneert een aantal stellingen die kant nog wal raken. Wetenschappelijke argumentatie is meestal totaal afwezig. Zo is de (hoger geciteerde) uitspraak over het joodse ras niet voorzien van een

Prof. Dr. M.A.G. Van Meerhaeghe (tekening: Trends)

referentie. Waar haalt M.A.G. dan zo'n 'theorie' vandaan? "Terecht" schrijft hierover: "Een volk dat zo onmenselijk behandeld is misbruiken om niet van het een of het ander beschuldigd te worden vinden wij laf en walglijk." Het groeiend ongenoegen rond de persoon van Van Meerhaeghe is niet alleen het gevolg van zijn bedenkelijke publicaties. Er is ook zijn hechte vriendschapsrelatie met de leden van de Nationalistische Studentenvereniging (NSV), zijn blinde haat tegen alles wat maar enigszins naar 'progressief' ruikt, zijn openlijke reclame (in de colleges) voor de Zuid-Afrikaanse Krugerrand, enz.

Men kan zich bij dit alles vragen stellen rond het begrip 'academische vrijheid'. Professoren worden geacht de hoogste autoriteit binnen hun vakgebied te zijn en daarom zijn ze als het ware 'onaantastbaar'. Ze genieten van een vrijwel onbeperkte vrijheid op het academische terrein. Dat deze vrijheid vaak de motor is van intellectuele, wetenschappelijk-kreatieve processen, die de maatschappij ten goede komen, zullen weinigen bewiستن. Dat de academische vrijheid echter ook haar schaduwzijde heeft (figuren à la Van Meerhaeghe), valt m.l. moeilijk te ontkennen. Laten we hopen dat het slechts marginale 'verschijnselen' zullen blijven.

Peter V.R.

M.A.G. Van Meerhaeghe. Museum of grootmacht? De Identiteitscrisis van Europa. Lannoo, Tielt, 224p.

Vadsigheid?

Onze medewerker Frans kloeg in Moeial n°11 VUBse 'vadsigheid' aan en haalde zich daarmee de woede van de dames en heren academici op de hals: Wie zich niet inlaat met de onderwijsproblematiek, niet van de ene vergadering naar de andere racet en toch tot het akademies personeel wordt gerekend, is niet noodzakelijk vadsig. Wie weet lopen er mensen op de kampus rond die belangrijker zaken aan de oren hebben dan de onderwijsproblematiek? Maar dat verandert niets aan het feit dat een grootscheepse kwaliteitsverbetering van het VUB-onderwijs op zich laat wachten, precies omdat te weinig academici zich met de onderwijsproblematiek wensen in te laten. Niemand kan hen daar overigens toe verplichten, en bovendien kan men zijn pedagogies geweten sussen met kennis van het feit dat er al door andere mensen van deze unief over onderwijsvernieuwing wordt gedacht: de Onderwijsraad werkte een raamproject uit voor de 'kwaliteitsverbetering in de kandidaturen' en bovendien worden er '14-bis mandaten' uitgeschreven voor onderwijsvernieuwend assistenten. Alles komt wel op zijn pootjes terecht, of toch niet?

De '10000-akte' zorgde ervoor (en dat was wellicht het enige resultaat dat te opleverde) dat een deel van de inschrijvingsgelden door de unief mag worden opzlijgeschoven om het te gebruiken voor 'onderwijsvernieuwing'. Zo staat het zelfs in de wet. Het opzlijgeschoven geld noemt men saldi 14 bis.

De VUB besloot al een hele tijd geleden om met deze spaarcentjes extra assistenten aan te stellen, speciaal voor 'onderwijsvernieuwing'. Er bestond evenwel geen vastomlijnd VUB-onderwijsvernieuwingbeleid, ledereen scheen wel min of meer te weten hoe onderwijsvernieuwing er moest uitzien. Een deel van de 14-bis mandaten werd onder de verschillende faculteiten verdeeld. Deze assistenten kwamen onder de verantwoordelijkheid te staan van de dekaan. Elke faculteit vulde de idee van onderwijsvernieuwing naar eigen goeddunken (in onder meer met werkstudentenbegeleiding, het geven van avondonderwijs, het schrijven en herschrijven van kursussen).

der in praktijk kunnen worden gebracht. Hier loopt het echter mis. Een reeks seminars over de inschakeling van de computer in het onderwijs, georganiseerd door EDUCO, moest worden geschrapt wegens gebrek aan belangstelling! Ook de lezingen en symposia die de Onderwijsraad in het kader van onderwijsvernieuwing inlicht, schijnen maar weinig 14-bissers te kunnen boelen. Vadsigheid, Vast niet: naar zij zelf beweren zijn 14-bissers bealst hyperactief. Zij doen heel flink wat hen wordt opgedragen door fakultet of prof. En zelfs meer dan dat: zoals elk lid van het Wetenschappelijk Personeel (WP) die hoopt ooit vastbenoemd te worden, moet een 14-bis-assistent aan een doktoraat werken. Zoals u wel zal willen aannemen, vraagt het schrijven van een doktoraatsstels heel veel tijd. Elk fris WP-er heeft daarom het recht om 50% van zijn werktijd aan zijn doktoraat te spenderen. Een 14-bis WP-er mag dus de helft van zijn verneuerstijd verdorieren.

Een tweede luik 14-bis mandaten ging naar onderzoeksprojecten, immers: welke factoren beïnvloeden het slagingspercentage van studenten? Kan de kwaliteit van het onderwijs verbeterd worden door de inschakeling van de computer? Een en ander werd onderzocht door de 14-bis mensen van de dienst EDUCO. De inschakeling van de computer in het onderwijs lijkt inderdaad fantastiese perspectieven te bieden. Naar men ons op EDUCO vertelt is zo goed als de hele onderwijsstoekomst aan de computer. Profs die toch elk jaar weer dezelfde kursus doceren kunnen die in de toekomst geheel of gedeeltelijk in de computer stoppen. Studenten mogen de computeriseerde kursus dan zelfstandig komen verwerken op een terminal, terwijl profiel zich met interessanter dingen bezighoudt, wie weet met onderwijsvernieuwing. In de vorm van student-vriendelijke persoonlijke begeleiding bijvoorbeeld. Ook taallessen en zelfs geneeskunde praktika kunnen gedeeltelijk met deze zelfstudie-metode worden geleerd. En wat nog te denken van de ouwbakken, klokvaste 'geleide' oefeningen in de Toegepaste Wetenschappen, wanneer er zoveel efficiënter op de computer-terminal kan worden geoefend?

Misschen wordt er de overige 50% van de tijd wel dubbel zo hard aan onderwijsvernieuwing gewerkt? Dit hangt dan weer af van de opdrachtgever. Tref men als 14-bisser een 'innovatiebewuste' prof, dan kan er inderdaad vernieuwd worden. Maar men kan zich afvragen hoe innovatief het uitschrijven van een kursus psychologie is (als ze dan na enkele jaren nog ter beschikking werd gesteld van de studenten, maar...) Het valt te vermoeden dat een aantal WP-ers die met saldi 14-bis werden aangesteld in de praktijk 'gewoon' assistentie spelen. Die opdracht heeft ongetwijfeld veel met onderwijs te maken, helaas veel minder met onderwijsvernieuwing. Maar dat is slechts een vermoeden, meer niet. In fette weet niemand wat de verschillende 14-bis mandaten die aan de faculteiten werden toegekend precies uitspoken. Niemand controleert of het geld inderdaad aan onderwijsvernieuwing wordt besteed. Van de positieve verwezenlijkingen hoort men alvast weinig. Een instantie die daar achter wil komen (de Onderwijsraad bijvoorbeeld) zou daartoe moeten politie-agent spelen, en dat is niet wat men op de VUB welgert te doen.

14-bissers kunnen lekker doen waar zij zin in hebben, of beter, waar hun opdrachtgever zin in heeft. En niet elke opdrachtgever schijnt echt zin te hebben in de onderwijsproblematiek. Wie geeft er eigenlijk nog om kwaliteitsverbetering van het onderwijs? Pedagogiese vadsigheid? AV.

Star Wars

Het Strategisch Defensie Initiatief en het Defensie-budget.

De Reagan-regering staat op het punt om een onomkeerbaar proces in gang te zetten, waarbij indien de huidige trend zich zou doorzetten tegen 1989, 85 % van de defensieuitgaven in de Verenigde Staten niet meer controleerbaar zou zijn... Wat impliceert dat een volgende regering onmogelijk nieuwe fiscale en nationale veiligheidspolitieke prioriteiten kan stellen. De hoofddoorzaak hiervan is het "weapons-driven" karakter van het defensiebeleid? Door een ongevenaarde groei van de aanmaak van nieuwe wapensystemen vindt er ook een opspotting plaats van reeds aan een wapensysteem toegezegde fondsen waardoor controle op de ontwikkeling van het wapen a posteriori onmogelijk wordt. Deze situatie is voornamelijk gegroeid, het gevolg van een beleid, dat haar prioriteiten legt bij investeringen in nieuwe wapensystemen en in hoofdzaak bij strategische wapens. In de periode 1980-1985 groeiden deze investeringen bijna 3X sneller dan de totale defensieuitgaven in diezelfde periode. Daarenboven toont het voorgestelde research en development budget - dat als een indicator voor toekomstige wapenuitgaven wordt beschouwd - aan, dat strategische wapenprogramma's tot ver in de jaren '90 de defensieuitgaven in de hoogte zullen drijven. Enkele van deze wapenprogramma's zijn de MX-raket, de Midgetman, het SDI (Star Wars, de Stealth-bommenwerper enz...

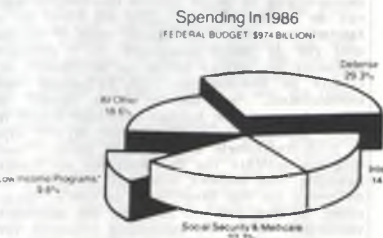
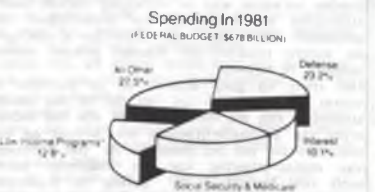
Star Wars is één van de belangrijkste elementen die de bewapeningsuitgaven in het volgende decennium zal beïnvloeden.

Het budget van de Reagan-administratie voor het fiscale jaar (FY) 1986 voorziet 3,7 miljard dollar voor het Strategisch Defensie Initiatief. Dit is bijna 3 X zoveel als toegestane 1,4 miljard voor FY 1985. Huidige extrapolaties gedaan door het Departement of Defense voorspellen dat tussen FY 1985 en FY 1989 26 miljard dollar zal uitgegeven worden voor SDI.

SDI is het snelst groeiend research-programma in het hele regeringsbudget, alsook het duurste op zichzelf staand onderzoeksproject. Tussen FY 1980 en FY 1985 zal het aandeel van onderzoek en ontwikkeling voor defensie-doelstellingen stijgen van 50 % tot 67,5 % van het totale R en D pakket. Tussen FY 1984, toen er voor het eerst fondsen waren voor SDI, en FY 1986 is het onderzoek l.v.m. SDI gestegen van 3,7 % tot 9,5 % in het totale R en D pakket gedaan door het Ministerie van Defensie. Dit zal nog verder stijgen tot 13,2 % (ofwel 8,7 miljard \$) van het R en D gedaan door het Pentagon tegen FY 1990. De onbekende aard van de technologie, de controverstele uitspraken van de Reagan-regering rond tests en ontplooiing alsook de enorme materiële bronnen voorzien voor SDI doen een aantal belangrijke vragen rijzen rond budgettaire politieke en strategische kwesties. Er zijn te vlug te grote fondsen voor SDI vrijgemaakt: SDI is een zo goed als onbekende grootheid. President Reagan zei nog in januari: "We weten zelfs niet welk soort wapen, als we er al een kunnen maken, dit zou moeten zijn...". Nochtans voorziet de regering een steeds maar groeiend deel van R en D, gedaan door het DoD en de staat zelf, voor SDI. In FY 1986 zal SDI, als de gevraagde 3,7 miljard \$ goedgekeurd worden, groeien met 166% terwijl het totale R en D pakket van de regering met 12,9% zal groeien over FY 1985 (in huidige \$). Met de 3,7 miljard \$ voor FY 1986 en de 4,9 miljard \$ voor FY 1987 staat het defensiebeleid

Het zou een logiese 'volgende stap' zijn indien de medewerkers van EDUCO nu hun bevindingen doorspeelden aan de onderwijsvernieuwers in de verschillende faculteiten, opdat de nieuwtjes ver-

voor de komende decennia vast. SDI zou een zodanig elgodynamisch karakter gekregen hebben dat een volgende regering het erg moeilijk krijgt om hierin minder te investeren. Geplaatst in een nationaal kader, verscherpen de defensieuitgaven het deficit van de Amerikaanse begroting. Dit wordt aangevoerd door de "dramatische verschuiving" weer te geven die sedert 1981 plaatsheeft in de toekenning van de nationale middelen. Het defensiebudget groeit gestaag terwijl het deel bestemd ter ondersteuning van lage Inkomens gevoelig daalde gedurende dezelfde periode.

Kortom door een over-accntuering van bepaalde beleidsprioriteiten wordt het mechanisme in gang gezet waarbij de controle op het beleid vermindert wordt. In wezen leidt dit: tot een afbrokkeling van het vermogen om een begroting te beheren, wat in tijden van bezuinigingen en inlevering niet onbelangrijk is.

Bron: "The Fiscal Year 1986 Defense Budget: The Weaponsbuilding Continues" door Gordon Adams.

BRUSSEL JEF

AGENDA

I. DJURDJURA

De Ancienne Belgique brengt, in samenwerking met vzw Paleis, het Algerijnse trio Djurdjura, op 27 maart naar Brussel. Fatma, Djoura en Djamillah Abouda, drie zussen, noemden zich naar de besneeuwde bergtoppen in hun land. Vanuit hun bevoorrechte positie - studies in Parijs - klagen zij de ondergeschikte positie van de vrouw in Algerije (en elders) aan, zonder daarom in een manvrijdige feminisme te vervallen. Thema's zijn het uithuwelijken van jonge meisjes, de strakke rollenpositie en de onmondigheid van de vrouw in het Midden Oosten maar ook de minderwaardige rol die vrouwen in het algemeen toegemeten krijgen. Hun belangstelling gaat tevens naar de plaats van de immigranten in de Westerse Wereld, de communicatie tussen Oost en West, de individuele vrijheid, het doorbreken van taboes...

In Algerije zelf worden ze met een schief oog bekeken, vrouwen dienen immers te zwijgen en zij die op de scène staan worden al snel verdacht van lichte zeden, maar in Europa behoren ze tot de top. Overtulend zeggen ze: "op een dag zullen we in Algerije op het podium staan". Het Paleis, PSK, 27 maart om 20u30. Tickets vanaf 300fr.

2. N.T. DE VOORZIENING

De Macht Der Gewoonte (1974) is een stuk over de zinloosheid van het leven. Circusdirecteur Caribaldi laat dagelijks 4 muzikaal begaafde circusartiesten in zijn woonwagen bijeenkomen, waar ze het Forellenquintet van Schubert instuderen. 22 Jaar lang. Tevergeefs. Bernhard noemt dit stuk, zijn andere stukken ook trouwens, een komedie. Ionesco, tijdgenoot van Bernhard, merkt cynisch op dat wat voor de buitenwereld een komedie is, in werkelijkheid een tragedie is. Noordelijk Theater De Voorziening is bij ons vooral bekend door het theaterspektakel "Jules Verne". In een regie van Lidwien Roothaan met Michel van Dousselaere, René van't Hof, Jacqueline Kaptein, Martin de Smet, Joop Wittermans. Op 25 maart om 20u30, prijs 250/225fr. Het Paleis, PSK.

3. DE MAN DIE DE ZON IN ZIJN ZAK HAD.

Zuidelijk Toneel Globe

Het de koppigheid van een betrokkene die helder tracht te zien in ons moreel systeem heeft Jean Louvet zijn stuk "L'Homme qui avala le Soleil dans sa Poche" (1980-82) neergeschreven. Aan de hand van flarden uit ons collectieve geheugen en zinsnaden uit onze collectieve hoop, concreet, met behulp van gebeurtenissen, woorden, personages wordt een mentale omgeving, tot fysieke vorm gekneed. Die woorden, zinsnaden, gebeurtenissen worden door Louvet dus gebruikt als exponenten van ons versplinterd moreel systeem. Dat Louvet met dit stuk een internationaal niveau haalt laat geen twijfel. Meer en meer wordt de naam Louvet dan ook in één adem genoemd met die Belgische toneelautoren met wereldfaam, Maurice Maeterlinck (1862-1942). Met het stuk van Louvet zal het vernieuwend theatergezelschap Zuidelijk Toneel Globe uit Eindhoven voor het eerst te gast zijn in het cultureel centrum van Strombeek en dit in exclusiviteit voor Brussel en omgeving. Degenen die reeds "Wolfson, de talentstudent" konden smaken zullen "De Man..." zeker niet willen missen. Op woensdag 2 april try-out om 20u15, prijs 300/250fr. Cultureel Centrum Strombeek Bever

4. JOHAN VERMINNEN & TARS LOOTENS

zellers ver van huls

Na de melancholie van het succesrijke programma "Zanger zonder meer", volgt het voorzichtig optimistische van de dromer. Het onbestemd verlangen loopt als een rode draad doorheen deze nieuwe theatershow. Johan en Tars vluchten in de droom, waar de verlangens concretere vormen aannemen. Het avontuur van de solozeller met een jaar verlof zonder wedde. De culinaire wereldreis van de lokale clochard. Het nieuwe vondprogramma "Zellers ver van huls" is opgebouwd rond een tiental nieuwe chansons naast een aantal oudere nummers die wonderwel bij het centrale thema passen. De zopas verschenen single met de titels "Ik wil zo graag de wereld zien" en "De zwerwer" zijn de voorbodes van de muzikale koers die Verminnen en Lootens gaan varen en die hen hopelijk doorheen de kanalen van de Lage Landen zullen loodsen.

De premiere is gepland in de Beursschouwburg te Brussel en wel op 20 maart. Voorstellingen ook op 21 en 22 maart om 20u30.

5. VIDEO

De Canadese videokunst kende de jongste jaren een explosieve groei. Het Cultureel Centrum van Canada en de Beurs presenteren 27 videotapes van Canadese kunstenaars, in de Zullenzaal (Oude Graanmarkt 5) op 21 en 22 maart, telkens om 20u30.

In de foyer van de Beursschouwburg stelt de Antwerpse Kunstenaar Tin Jacobs haar schilderijen ten toon van 5 maart tot 6 april.

Een interview met Jef Geeraerts.

Alvorens hij het Australische oerwoud indook voor de playboyverslaggeving van de Camel Trophy, was hij zo vriendelijk zijn antwoorden op de post te doen. Nu u hem twee weken zal moeten missen, geven wij u een kort interview om die tijd door te komen.

DM: Men zegt van U dat U in de eerste plaats een verteller bent; het vertellen wordt in Europa nogal wantrouwig bejegend...

JG: Ik ben een verteller omdat ik registreer met een camera-og, nogal filmisch trouwens. Dat er bij de jongeren in Europa (niet in Zuid-Amerika) nogal meesmielend wordt neergekeken op de goede oude kunst van een verhaal opbouwen, is misschien te wijten aan het feit dat een goed verhaal schrijven heel moeilijk is en veel moeite, concentratie en 'zweet' kost. Ik heb de indruk dat de jonge generatie er dat niet meer voor over heeft. Ben ik mis?

JG: De Rijkswacht wordt ongemerkt uitgebouwd tot een machtsapparaat met angstaanjagend technische middelen. Onlangs werden de kredieten van de Rijkswacht nog flink aangevuld. Ook funktioneert dit korps eigenmachtig door het gebrek aan controle vanwege het Parlement en door een administratief doolhof, vanwege de drie ministeries waarvan het korps afhankelijk is. Een ideale situatie om clandestien te gaan opereren. Bovendien is er geen enkele controle op de informatie die in de databanken van het korps is opgeslagen. De rechterlijke bevoegdheid (BOB) is gekoppeld aan een soort politieke afdeling die nauw samenwerkt met de Staatsveiligheid, zodat het korps de orde handhaaft, misdadigers opspoor en arresteert en sommige leden van de bevolking volgt en eskadreert, af luistert, de post opent, enz. Dit zijn allemaal componenten van de politestaat. Dat het ogenschijnlijk allemaal nogal verborgen gebeurt, doet er niets aan.

DM: In Uw Nieuwjaarswensen in De Morgen hebt U de Belgische samenleving haar apathie verweten. Nochtans is men er hier in geslaagd om zo maar eventjes 400.000 mensen op straat te krijgen...

JG: Ik ben ook opgestapt in de anti-rakettenbetogingen. Ik vraag mij echter af of - als er in oktober 1986 een betoging zou worden gehouden - er ook 200.000 of 400.000 mensen zouden opstappen. De methode van de Chinese diefstal heeft betrekking. De raketten zijn er en ze blijven. Hoe langer ze er zullen zijn, hoe meer het gewinningsgevoel zal optreden. Dat weten de schoften die ons regeren.

DM: In een verzameling citaten uit Uw werk vond ik de volgende: "Je mag nooit kwaad vertellen over een vrouw met wie je één seconde geluk hebt gekend". Toch trapt U in Het zeventende zegel Uw eerste vrouw na.

JG: Met mijn eerste echtgenote heb ik nooit één seconde volledig seksueel genot gekend. Ergens anders heb ik eens geschreven dat vrouwen die geen genot kunnen hebben, beter niet geboren worden. Misschien lag het aan mij? Dat geloof ik niet. Alle andere vrouwen (en het zijner nogal veel) hebben genot met mij gehad.

DM: Hoe zit het met de verfilming van Greenen.

JG: Rob Houwer zal in 1987 met de verfilming beginnen. Tomas Ross schrijft het scenario. Paul Verhoeven regisseert.

Arlane De Borger.

VAN DEN BOGAERT :
WAAROM HET ALLEMAA
ZO VLUIG GING

DM: In de Koltmoorden gaf U een pessimistisch beeld van de maatschappij van 1990. Het is nu al 1986, hoever zijn we?

JEF brouwers

Het is de traditie die het ons flikt! De lente is daar, DE MOEIAL haalt zijn verrielpelde koebeesten uit de gracht. En wat herkennen wij daar zoal?...

Herinner u de ondertussen schromelijk geelgetrokken MOEIAL nr. 1 van dit akademiejaar...ja die! (zonder de smurfjes op de frontpagina). Diep nu het artikel over de VUB koten op de waverssesteenweg van VoL op. Na herlezen zal u er een passage in opmerken waarin ons aller pennevrind de stelling poneert als zou het OSB bij middel van de renovatie van het gebouw zijn zwart geld proberen wit te wassen. In de roes van het om zich heen schoppen braakt hij ook nog de woorden "toogdiscussie" (over besluitvorming van de toewijzingsmethode) en "Vriendjespolitiek" (over de toewijzing zelve). Kortom, op zijn minst 10.000 kilo stof om eens zwaar op de tenen te krijgen of minstens serieus in het verkeerde keelgat te laten schieten. Wat gebeurde...

Bij Jef Brouwers, toen voorzitter, inmiddels ondervoorzitter van de belasterde oudstudentenbond. De heer Brouwers komt met zijn bezerde teen en zijn halfgelosten keelgat bij de Moelalredakte aankloppen. Enigszins geprikkeld (hebben wij dit juist opgemerkt?) vraagt de brave man om een rechtzetting in het blad. In de vorm van een interview.

Na wat over en weer geschuif op de agenda vanwege Brouwers komt het interview er dan toch op een goeie dag...7 nummers na de feiten. Onze pennevrind legt zijn luisterend flapoor ter beschikking dat volgende volzin noteert: "...Mijn voorname grief is uiteraard het feit dat -zonder echt veel te willen bedoelen met het feit dat ik voorzitter ben van de oudstudentenbond- ik toch vast stel dat er over het OSB gesproken wordt in een blad dat zich respecteerd, en wat ik persoonlijk een belangrijke uiting acht van de studentenbevolking, dat in dat blad dingen staan over de oudstudentenbond waarover geen informatie (n.v.d.r. met enige nadruk) is opgevraagd bij de oudstudentenbond, maar waar de informatie voor-

komt met de ideeën die langs alle kanten worden opgeworpen, zij het in vergaderingen, zij het in tooggesprekken, zij het bij weet ik veel welke andere activiteit..."

Zo, bent u daar nog? Wanneer ons oor Brouwers wijst op het gissende karakter dat het zelf aan de stelling toekent (met de leugens achter de waarheid komen ze mij CIA-bompa altijd replikeert de man heftig: "Een ernstig blad glist niet, vooral niet in deze tijden waarin allerlei mensen -groot en klein- lastig gevallen worden op basis van beschuldigingen en verdachtmakingen." Voordat we intuïtief vragen of het OSB dan toch iets te verbergen poneert Brouwers kordaat: "...Alle gelden van het OSB zijn open en worden voorgelegd op de R.V.B. Het OSB heeft geen zwart geld..."

Volla, oegies dicht, snaveltjes toe en slaap in vrede. Niks meer om zich druk over te maken. Of toch? Hoe zit het met de mogelijke vriendjespolitiek bij de verdeling van de kamers, voorkeurbepaling van de relaties van de beperkte bedelingskommissie. Brouwers stijgt in een boutade: "...Ik zou willen dat je dit noteert: Ik ben er nog altijd van overtuigd dat een ernstige vrijzinnige niet corrupt kan zijn..."

Dit alles werd op de redaktie (in het bijzonder door ons oor) met gefronste wenkbrauwen beluisterd. Na enig beraad besloten we het interview -waarvan de aanleiding door de lezer in tussentijd reeds naar de kleine hersenen verdreven was- niet te publiceren.

De reactie daarop was voorspelbaar: enige weken geleden kregen wij een boze brief van Brouwers. Onder het motto: wie niet horen wil moet voelen herhaalt hij zijn bezwaren en doet zijn beklag over de niet publicatie van het rechtzetting interview. Begrijpend geknik op de redaktie. Daar na pakt Brouwers met het volgende uit: "Indien de deontologie van het recht op antwoord onder welke vorm dan ook u onbekend is, dan lijkt het me duidelijk tijd dat enige competente inbreng op het journalistieke vlak in uw blad noodzakelijk is." Wij hadden het moeten weten, incompetentie boeren dat we zijn. We zijn dringend aan een cursus zelfkastjding toe. Jef voegt eraan toe (vergeef mij het tuyoteren, dat zijn mijn a-journalistieke trekjes) dat BSG en VO vertegenwoordigers in het OSB zich afvragen of wij nu wel het blad van de studenten zijn. Stel u gerust, zij zijn

DO 20-3
TD VO
Ontgroeningscantus Keps
Film Flikkerlicht:
Un Chant d'amour
20h: Debat
"Het charter van Quarignon"
Toback versus Erik Debruyne
& Algemene vergadering en verkiezing van het nieuw bestuur in QD org. ALS
17.30h Vertrek bussen naar Knokke Heist (gratis) met supporters voor VUB-team, finale Gouden Bavet-kwis (KB)

ZA 22-3
Bijeenkomst: Historische Wargames & Role-playing games (RPGC)

DI 25-3
Perkring Vrij Podium
20h QA, TD achteraf.
19.30h Film:
Mad Max 3
One flew over the Cooekoo's Nest
19.30: Opening tentoonstelling; Jef van Extergem (JK-VUB), nog tot 28-3 in GalerY'

WO 26-3
TD Dienst Cultuur
20h: Debat: "Vrijheid van de leerling, de leraar en de directie in het VSO" Org LVSv in 3B213
24-urenloop HILO, ook op DO 27

EXTRA 1! MIGRALIA!!

DO 20-3: Film;
Bako, l'autre Rive Q,20h
VR 21-3: Feest
Met optreden "Minimum Minimum" KK, 19.30h
MA 24-3: Dia's
Exotisch Marokko Hilok Aud. 2 19h
DI 25-3: Debat
"Art. 124 van de arbeidswetgeving" Aud Q 20h
WO 26-3: Fuif
BSG 22h
DO 27-3: Toneel
"De Lege Cel" door Limburgs
Projekt Theater AudQ 20.30h

Van 17 tot 28-3 Tentoonstelling HSW-Bib. In gebouw C

EXTRA 2! RAK!!

Vergadering Regionaal Aktiekomitee; om 13.00h in gebouw C, 5e Verdiep.

zeker niet de enigen. Maar u vergeet allen dat DE MOEIAL geen propagandablad is doch zich als doel stelt hier en daar een kritische noot t.v.m. de innerlijke V.U.B.-keuken te signaleren. Dat we daarmee mensen pijn doen weten we ook wel en daarom worden er binnen de redaktie wel eens hoogoplopende ruzies gevoerd over het al dan niet publiceren van een naam of een artikel. We hebben dus voorlopig aan onze eigen controle genoeg zodat -Jef- uw laatste zinsned bij ons zeer vreemd voorkomt: "...het zal zeker geen vreemde idee zijn in uw middens dat enige controle mag worden gedaan op de besteding van toegestane subsidies." Als dat niet de koe bij de horens vatten is, dan zal ik een koe wezen. En prompt veranderde ik in een verrimpeld koebeest.

berichten uit nieuwelaan

Nieuwelaanse Muizenissen

Elke woning wordt wel eens getelsterd door muizen; op een dag krulpen de lieve beestjes waar ze niet kunnen krulpen en lap daar heb je 't: gaten in je kaas en keuteltjes onder je aanrecht. Maar na een paar primitieve vallen en een halve kilo TNT...sorry DDT, heb je voor jaren geen last meer van die toch wel leuke knaagdierdjes. Het verhaaltje speelt zich anders af als familie muls zich op de Nieuwelaan vestigt. Het begint zoals de meeste eindigen "en ze leefden nog lang en gelukkig". Niet dat zolets aan het kuls-personeel zou liggen. Neen, alles wordt immers elke week in een hygienische toestand gebracht die strookt met de opgelegde EEG-normen. Aan de studenten ligt het ook niet, die deponeren immers al hun afval netjes in de daartoe bestemde vuilnisemmers (nou ja, op een metertje of twee kijken we niet). En aan de ontwerpers van de keukens valt ook niets te verwijten: alle kasten, muizen en gootstenen passen zo mooi in elkaar dat geen muis het in haar kopje zou halen om precies daar haar domiciel-adres vast te leggen. Daarenboven kunnen de radiatorbuisen onder de keukenkasten onmogelijk als gevaarlijk afgedaan worden. Die zijn immers véél te warm voor die krengetjes met hun dikke peis. Al bij al is het dus ongelukkig dat de bewoners van de Nieuwelaan geregeld bruin-grjze beestjes opmerken wiens beschrijving telkens weer blijkt te stroken met die van de beruchte "Mus musculus". Zelf heb ik nooit veel aandacht besteed aan de oprulende praatjes die "ongedierte" in de gebouwen signaleerden. Je kan dus m'n absolute perplekse voorstellen toen ik op een morgen zo'n beestje in de koelkast vond. Het was de druppeltjes ketchup uit een omgevalen fles aan het oplekken geweest. Maar veel

koelkastdeur dicht hebben gesmaakt met het desastreuze gevolg van dien. Straffer nog was het toen ik twee weken later iets heel snel door de gang zag rissen. Gelukkig was ik "in form" die dag en in geen tijd had ik de trippelende pelsbol ingehaald. Ik was van plan om eens eindelijk uit te zoeken waar dat ding vandaan kwam. Maar het was m'n geluksdag niet. Een Pakistaanse bewoonster was uit haar flat gekomen en had de muis opgemerkt: "kiel it, kiel it",klonk het in m'n nek. "Kiel it, it is harmful" en voor ik wist wat er gebeurde spetterde de rode vlekjes al tegen de muur. De vrouw had letwat onzacht met haar schoen op de muis getrapt. Toen ik eindelijk bemerkte was van deze wrede scene was ik ervan overtuigd dat de laatste der mulzikanen gesneuveld was. Surprise: nog geen drie dagen later komt er weer maar eens iemand de hulsbewaarder

lastigvallen over muizen in z'n keuken. Nou vraag ik je! Verbijsterd heb ik uren getobt over hoe die mulzen hun optreke op de Nieuwelaan konden/kunnen (?) hebben, totdat ik stootte op een artikel over kattenvriendschap/vijandschap op de kampus in een Moelal van vorig jaar. Alles werd me eensklaps duidelijk. Het hele biologisch evenwicht in de VUB-homes is natuurlijk overhoop gegooid: 'dankzij' het wanbeleid van dienst huls-vesting hebben ze alle potentiële kat-fanaten op de kampus gehulsvest. Terwijl zij die beter kunnen opschieten met kleiner hulsdiergrut bij de bewoners van de Nieuwelaan worden gekazerneerd. Die beestjes voelen dat natuurlijk aan, met alle gevolgen van dien. Ik hoop dat dit artikel dan ook de bevoegde instanties aanzet dit biologisch evenwicht in de snelst mogelijke tijd weer recht te trekken en ik stel dan ook voor om bij het ingaan van de volgende maand de nodige koutwisselingen door te voeren.

Een biologisch bewust iemand. Naam en adres bij de redactie gekend.

beweging zat er niet meer in; een slaperige hongerlijder zal met zijn ongewassen ogen het schepsel over het hoofd hebben gezien toen hij zijn nachtelijke (feet)lusten wou botvieren en zo de

KUIFJE EN BOBBIE in Iran

Mijn ambities hebben nooit veel verder gerektd dan het populair worden bij vrienden en familieleden. Verder dan in een straat van vijfhonderd meter rond mijn vaste woonhok verscheen ik nooit op affiches. En ik was daar tevreden mee tot ik hier op de VUB aankwam en gekonfronteerd werd met de onwaarschijnlijkste papierhoeveelheid-op-muren die ik tot nogtoe zag. Op den duur ga je er het als normaal behangsel beschouwen. Kleur op het beton. Zo begin je er na een tijdje ook naast te kijken (of erover, zoals u verkiest). De publicitetsagenten die hier iets willen doen inslaan moeten al straffe dingen gaan uitzoeken om de studenten een weling te imponeren. De kroon werd onlangs gespannen door een hoopje wansmakelijke Iraanse affiches met afbeeldingen van chemische oorlogslachtoffers in vierkleurendruk. Mocht het aan uw aandacht ontglipt zijn dan volgt hier een korte sfeerimpressie. Men kan op de affiche achtereenvolgens een hele grote close-up, een borstbeeld en een geheel lijk zien. Er zitten nog stukjes roos vlees aan maar het merendeel van het lichaam is overdekt met bruin aftrekkende korsten en van binnenuit lillende brandwonden. (Laat nu eerst even een boertje voor u verder eet) Naast deze foto's kan je op de affiches ook nog een tekst lezen die een licht propagandistisch snuifje geeft aan het geheel: "Un prototype des crimes du Saddam". Als afsluiter krijgen de frakezen -de verantwoordelijken voor de buiten proportionele schade op deze man- het predikaat "fascist" aangekleefd. Persoonlijk was ik heel even onpasselijk toen ik op de vroege maandagmorgen met mijn neus op deze medische bijzonderheid werd gedrukt. Het drong pas later tot me door op welke manier hier propaganda werd gemaakt voor een oorlog die qua wreedaardigheid zijn gelijke nog niet vindt in de kruistochten, vermoed ik. Trouw als ik aan mijn nieuwsgierigheid begon ik aan een kleine zoektocht naar het waarom van dergelijke propaganda zover van huis. Het Islamitisch cultureel centrum is inmiddels al een goed jaar dicht dus daar moest ik het al niet gaan zoeken. Even de Iraanse ambassade geprobeerd dan...Ook daar gebaard men van niets dus zat ik op een dood spoor. Een verantwoordelijk uitgever wordt op de affiche niet vermeld.

De Iraanse studenten zelf lijken zowat het laatst mogelijke antwoord. Als dat het juiste antwoord is dan blijft echter de vraag waarom deze studenten zolets doen? Misschien om zich naast praktisch ook psychologisch op een concrete oorlogstaak voor te bereiden. Een taak die zij notabene waarschijnlijk zullen vervullen dankzij -of ondanks- hun hier genoten opleiding? Nu kan u zich rustig in uw zetel achteruit laten leunen en bij uzelf denken: "ach hij schrijft toch ook veel beter verhaaltjes". Maar dan moet ik u wel even laten opmerken op welke wijze deze oorlog ook internationaal het gebeuren manipuleert. Iemand die een beetje onderlegt is in het wereldgebeuren weet dat de oorlog draait rond de Perzische oliegolf tussen Irak en Iran. Nu heeft men er hier in het westen alle belang bij die golf uit Islamitische handen te houden, want die zouden namelijk wel eens stevig met de westerse voeten kunnen beginnen spelen. Ook de Russen kijken met een schief oog toe hoe de Islamitische revolutie langzaam naar hun Oostgrenzen tracht toe te trekken, vandaar het strategisch belang van Afghanistan. Dus hebben de Iraniers er alle belang bij de westerse publieke opinie voor zich te winnen. Dat doen ze met zetten als de affiches en het overvloedig berichtgeven over de slachtoffers, de oorlog zelf en de betrokkenheid van Europa. Het laatste staaltje daarvan was de lancering van het bericht over de levering van het basisproduct voor het dodelijke mastergas door Phillips petroleum (Tessenderloos katepisfabriek) aan Irak. Het verzwijgt echter haar eigen gruwelijkheden (zoals het sporadisch viendelen van een krijgsgevangene als propagandastunt). Enfin u ziet het; onze grootvaders zijn eens te meer vrij naïef geweest in hun stelling dat de wereldoorlogen wel een serieuze les geweest zouden zijn voor de wereld die hen meemaakte. Europa doet haar domheid eer aan door zich te laten verleiden draaischijf te spelen in het internationale oorlogsgedruis. Als onozel Kuifje heb ik daar echter zo mijn bedenkingen bij. Zoals daar zijn: "Hoever zal men daarin gaan?" en "Voor wanneer de volgende godsdientoorlog op wereldschaal?" Maar aan moraalridderschap heeft u waarschijnlijk geen boodschap, ik ook niet trouwens. IL CATTIVO

Moraal ~ 16610M

Het zal waarschijnlijk niemand ontgaan zijn dat de Perskring een linterieshow geprogrammeerd heeft en dat het BSG voor haar 130-viering een striptouse gehuurd heeft. Dergelijk amusement is niet alleen goedkoop, maar ook eenzijdig gericht op de bevrediging van één sexe, dat te veel bepaald is door het mannelijk waardesysteem. Het is de uitbeelding van de traditionele opvattingen van mannen met betrekking tot vrouwen, ze verschijnen erin uitsluitend als seksuele wezens die er zijn voor het plezier van mannen. Het zoveelste bewijs dat erotiek (leuk is?) maar alleen voor mannen bestemd. Waarom heeft men geen mannen gehuurd; als men zichzelf graag het etiket opplakt van vrijzinnige. Om de eenvoudige reden, men zou het wezen

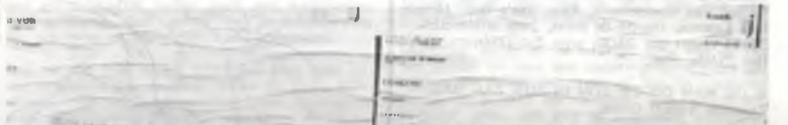
man ondoen van zijn identiteit door hem bepaalde voorwaarden toe te kennen en hier te onderwerpen aan een vroekeuring en zo te verlagen tot lustobject. En als ik moet geloven dat er geen vraag is naar mannen, dan komt dit uitsluitend voort uit het felt dat mannen het monopolie hebben in die markt en zo dus het aanbod bepalen, om de bovenvermelde reden. De vrouwen zijn er immers om de lust te bevredigen en niet om lust te voelen. En als ze die dan toch voelen dan kunnen ze er maar van genieten zolang het privé blijft, als ze er zelf voor uitkomen dan zullen zij wel een half leger in hun bed hebben gehad anders zouden ze het niet erkennen en dus zijn het hoeren. DE DUBBELE MORAAAL VIERT HOOGTIJ... FA

illusie te B.

O.K. ik weet dat ik makkelijk manipuleerbaar ben. Ik weet dat ik een zak ben. Ik weet ook dat idealisten meestal het deksel op de bek krijgen. Maar van jullie weet ik nog veel en veel meer! Dat jullie op dit moment DE MOEIAL lezen bijvoorbeeld. En op dit eigenste ogenblik de subversieve gedachte tot het omkeren van de pagina koesteren. Geef toe dat u dat van mij niet vermoedde. Dank u, dan is mijn geloof in wat men jeugd noemt enigszins herstelt. Want het was geschonden. Vlak voor de kerstvakantie liet ik hier in deze eigenste kolommen namelijk een ballonnetje op voor een wedstrijd. Het wedstrijdobject was een trui. Nee, niet de afkorting van Geertrui (waar is de tijd dat ik van haar droomde), doch een wis en waarachtige TRUI (ik droom er nog altijd van). Ik was zelfs zo vriendelijk -mijn vriendelijkheid kende toen nog geen grenzen- er een richtpatroon bij te voegen. Gespannen wachtte ik daarna

inzendingen af...en wacht nog steeds, Intussen bevangen door een fameuze bronchitis van het steeds maar in mijn bloot bovenlijf rondlopen. Mijn mamma is daarom erg boos geworden verleden zaterdag. "Een stamp onder hun kont moesten al die luiertikken krijgen" einde citaat. Natuurlijk had u nooit kunnen vermoeden dat uw onverschilligheid zoveel pijn veroorzaken kon. Zal u dat ook zeggen als de regeringsmaatregelen erdoor zijn? Kom ik laat jullie een laatste kans: Vanaf het uitkomen van dit nummer zal ik met enige spanning de eerste afwachten die -met als norm mijn eigenste goede smaak- hier met het origineelste kapsel komt aandraven. Hij of zij zal dan beloond worden met een zoen van onze aantrekkelijkste juffrouw en de fotografische neerslag hiervan op de frontpagina van onze volgende MOEIAL. Als dat geen aanbod is om wild van te worden!!!

IL CATTIVO.

MAXIMALIST! MAXIMALIST!!

EEN HELE WINTER ZONDER TRUI.

Foto: Bart Lasuy.

POEZIE NOIR

Het wordt een traditie... Zoals elk jaar publiceert de Moelal de gedichten van de winnaars van de poësie-wedstrijd die georganiseerd wordt door de Germaanse.

Dit jaar was de eerste prijs voor Erik Duys, alias Karelteje snel (1ste Kan. Germaanse) en de tweede voor Dirk Blomme (1ste Kan. Pharmacie).

U krijgt van de winnaar twee gedichten en omgekeerd.

Het zal U opvallen dat de thematiek van beide dichters bepaald niet door het rose gekleurd is. Zwart primeert, het waas van de Fin de Siècle slaat wild om zich heen... Imponeren doet het.

Het Licht van de dood

HET LICHT VAN DE DOOD
(DE DUISTERNIS VAN HET BESTAAN)

Ergens ginder lag hij,
rustig,
met z'n hoofd achterover,
en bekeek de wereld.
Een mier kriebelde in zijn oor.

"Op z'n kop", dacht hij
wjl hij moelzaam recht kwam,
zich omdraalde,
en hetzelfde tafereel aanschouwde.
De mier kietelde aan z'n voet.

"Op z'n kop", dacht hij
wjl hij moelzaam recht kwam,
zich omdraalde,
en hetzelfde tafereel aanschouwde.
De mier kietelde aan z'n voet.

Erik Duys, 1ste kan Germaanse filologie

Uitvaart

Ergens de dood
of wat je niet wil weten
achter woorden
die niet willen komen;
achter dromen
in afgelegen oorden
in de zon vergeten...

een uitvarende vloot

Ergens de dood
die uitvarende die moordt
je handen omhoog
in leeggebrande stilte
met onvoorzienbare kille
en gespannen boog

Ergens de dood
of het hoofd in de schoot
het scheuren
der elgen broosheid
van verbeten strijd
om noot te treuren
zonder slag of stoot

een raaf op een boot

Alias Dirk Blomme: 1ste kan. Pharmacie. Hij ontving de 2de prijs.

24-urenloop

Van woensdag 26 maart 1986, 12.00h tot donderdag 27 maart, 12.00h, heeft aan de VUB de organisatie plaats van de 4e 24-urenloop.

Er zullen een negental ploegen meedoen die zoveel mogelijk te lopen in de 24 uur, in een aflossingsloop uiteraard. (het rekord is 432,8 km op naam van VLAM).

In een tent naast gebouw Y zal een tent staan waar men aan andere activiteiten (Vlaams kerms, kaarttoernooi, TD) mee kan doen of zijn innerlijke mens versterken. Na dit alles, donderdagmiddag dus, zal de prijsuitreiking plaatshebben met daarna een groot mosselstijfn.

ZOEKERS

Te koop:
Surfboard van het merk Plastimo (Frankrijk)
Type Vamp, specificaties: bootvorm - zonder tuigage / vin, zwaard, 2 mastgaten en mastvoet type Mistral Inclus.
Nieuw!
Bellen naar 02/3568770 (Halle) en vragen naar Yvan De Munck
Prijs: 6000,-Bfr. of o.t.k.

UPV

Eind vorig jaar organiseerde U.P.V. in samenwerking met H.V.V. een voordrachtenreeks rond diverse aspecten van vrijzinnigheid. Deze voordrachten zijn op het ogenblik in druk en zullen eerstdaags verschijnen in boekvorm. In de artikelbundel "De specificiteit van vrijzinnig humanistische waarden" zijn bijdragen opgenomen van D. Batens, E. Witte, B. Carlier, H. Corlijn, H. Van den Enden.

Het werk verschijnt einde maart en wie het in z'n boekenkast wil zien pronken moet 225,-fr. + 25,-fr. (verzendingskosten) storten op rekeningnummer 001-1370272-29. Voor meer inlichtingen kan je steeds terecht bij:

U.P.V.
Pleinlaan 2
1050 Brussel
tel. 02/641.27.50

Jef

De Jongkommunisten-VUB organiseren een tentoonstelling over het leven van de Vlaamse activist, kommunist en antifascist Jef Van Extergem. De opening van de tentoonstelling gaat door op dinsdag 25 maart 1986 te 19u30 in galerij Y' (boven het Kultuurkafé). Jef Turf, himself zal de tentoonstelling inleiden.

Dagen en uren van opening:

Woensdag 26-3: 11-19u

Donderdag 27-3: 11-19u

vrijdag 28-3: 11-15.30u

Sport

De Sportdienst organiseert in juli een "aktieve bergsportvakantie". Wie er aan deel neemt wordt per bus naar Zuid-Tirol gebracht, logeert in een tweesterren-gasthof in het dal van het "Ortlergebirge" (vlakbij een bergmeer) en mag elke dag, onder begeleiding van twee licenciaten lichamelijke opvoeding en een kinesiste aan bergsport doen.

De vakantie loopt van 5 tot en met 12 juli en kost je 14.200,-fr.

Voor meer informatie en inschrijvingen (tot 15 mei) kan je steeds terecht op de Sportdienst (in Etterbeek: gebouw Y, in Jette: lokalen bij het restaurant)

LVS

Woensdag 26 maart gaat er om 20 uur in lokaal 3B213 een debat rond "Vrijheid leerling, leraar, directie in het onderwijs". Sprekers zijn:

J. Van Den Branden (inspekteur)

J. Mouling (lerares)

R. Rijdt (directeur)

S. De Coster (leerling)

Artemys

21.3.1986 : Alskade barn, from Marianne Jeffman At 8 p.m. in : ARTEMYS, Elsenssesteenweg 249, 1050 Brussel
For women only - Enkel voor vrouwen

The lecture will be given in English. Extracts of Marianne Jeffman's book will be read in English, for the book is not yet translated. Copies in Swedish will be provided.

Marianne Jeffman is already known for her detective stories. The subject of her recently printed book is entirely different.

Marianne Jeffman is now dealing with the matter of incest, that is to say with child abuse, girls abuse. She is treating the matter as a novel. And has very much succeeded in her enterprise. Her novel is very famous in Sweden.

On the 21st of March, Marianne Jeffman will present herself and her book. A debate will follow.

Artemys

Post industrieel

Donderdag 20 maart presenteert 'Freaky Business' i.s.m. V.O. een 'Post-Industrieel Happening' in de BSG. Het is een alternatieve fuif waar de conjunctie van de dood met de wreedheid van het leven zal plaatsvinden. De fuif zal gepaard gaan met twee optredens, die zullen plaatshebben vanaf ong. 21.30. De groepen zijn respectievelijk 'The Rax' en 'Divine Corruption'. 'The Rax' omschrijft zich als volgt : Drie ego's dwalen rond in hun godverlaten duisternis. Bler, roek en hallucinaties vormen hun werktuigen om tot een desolaat klanklandschap, waarin uiteindelijk alles interfereert tot een chaos, te komen. Even belangrijk als dit is de sfeer waarin ze geluid scheppen. Het interieur, licht en dia's laten toe een voet te zetten in hun droomwereld; een tweeslachtige wereld van angst, agressie, liefde en het niets.

'Divine Corruption' omschrijft haar muziek als gestruktuurde ritme patronen in combinatie met industrieel lawaai : uiting van agressie en stress-toestanden. 'C'est à nous de montrer l'exemple'.

Post-Industrieel Happening op 20 maart 1986 in de BSG. Aanvang 21.00, optredens vanaf ong. 21.30. Inkom : leden V.O. 40 Fr., niet-leden 60 Fr.

Baretkwis

VUB-ploeg naar finale Gouden Baretkwis (20.3.1986)

Op donderdag 13.3 won één van de drie VUB-ploegen, bestaande aan Jan Rimbaut, Johan Pede (beide Solvay-ers), Bart Sonck (Germaanse), bijgestaan door Philip Bonte (assistent. Statistiek) de schiftingsronde van regio Brussel voor de Gouden Baretkwis, georganiseerd door Kredietbank, en onder de leiding van Herman Van Molle. Na drie voorronden met ploegen uit talrijke hogescholen en verscheidene onlefs kwamen twee VUB-ploegen in één KUL ("kul")-ploeg tegen mekaar uit in een uiterst spannende eindronde waarbij supporters van zowel VUB-ploegen als van de "kul-loten"-ploeg hun favorieten met hartstochtelijke "à bas la calotte" en andere strijdlidderende vurig aanmoedigden. Deze ronde werd gewonnen door één van de twee VUB-ploegen (wat had je anders verwacht ?), en deze mag dan vanavond, donderdag 20 maart, de VUB-kleuren gaan verdedigen in het Casino van "Hokke Kneist" (dixit H. Van Molle) om 20 u. De KB stelde twee luxe-bussen ter beschikking die de supporters (en dat moeten er veel worden) gratis ter bestemming brengen. Afpraak dus om 17.30 aan de achterkant van gebouw F. Spandoeken, toeters, enz...hartelijk welkom ! Tot dan ! Iedereen wordt verwacht !
Bart (Sonck)

ZOEKERS

VERLOREN

op woensdag 12 maart in of rond de Faculty: 1 bos sleutels met rood hangertje.
Terug te bezorgen op het BSG-lokaal (of in de postbus) of bij Philippe Vandermeer.

OPEN TRIBUNE

Vrijzinnigheid

Beste Moelal,
Sta me toe, naar aanleiding van uw artikel en etiquette over vrijzinnigheid, mijn idee over vrijzinnigheid naar voren te brengen. Dat vrijzinnigheid iets is dat individualistisch beleefd wordt, staat als een paal boven water. Maar dat dit daarom een bal kiel is die men naar eigen smaak een vorm geeft klinkt mij al te pejoratief en minachtend in de oren. Een algemeen geldende definitie van vrijzinnigheid kan ik niet geven, niemand kan dat trouwens, maar zeker is dat elke individuele definitie een aantal ingrediënten moet bevatten. Over één voorwaarde waar een vrijzinnige zeker moet aan voldoen is men het alvast eens: de verwerping van elk dogmatisme. Elke onderwerping aan een dogma is een beperking van de vrijheid van het denken daar men er zich toe verbindt het gestelde als waarheid aan te nemen en het niet in twijfel te trekken. Bijgevolg is vrijzinnig zeker a-godsdienstig, iemand die een godsdienst beleeft kan onmogelijk een vrijzinnige genoemd worden of zijn. Volgens mij ligt het "probleem" van de omschrijving van vrijzinnigheid in een begripsverwarring, namelijk de verwarring tussen de begrippen vrijzinnigheid en humanisme. Deze verwarring vindt, naar mijn mening, haar oorsprong in hun overlappende kenmerken. Humanisten hoeven geen vrijzinnigen te zijn. Zij kunnen een godsdienst beleiden. De verzameling van vrijzinnigen stuיעert zich echter, bijna volledig, in het kamp van de humanisten.

Verdraagzaamheid is ook nu slogan van de vrijzinnigheid, het aanvaarden van andere meningen, wat nog niet hetzelfde betekent als ze als maar aannemen. Verdraagzaamheid betekent ook niet dat men zijn mening niet vurig kan verdedigen, neen, maar de vrijzinnige heeft niet de bekeeringdrang van bijvoorbeeld het katholicisme of de Moslims. Laten we niet vergeten dat verdraagzaamheid en neutraal geen synoniemen zijn.

Volgens U (de Moelal) zouden de vrijzinnigen, of sommige, verveeld zitten met de zogenoemde "vrijzinnige" rituelen. Ik denk niet dat "vrijzinnige" rituelen echt bestaan. Rituelen zijn eigen aan de mens. Het "feest van de vrijzinnige jeugd" en de "kommune" hebben meer te maken met traditionele feesten van Kelten en Germanen dan met kristelijke feesten. Bijgevolg kan je het feest van de vrijzinnige jeugd geen nabootsing noemen van het communiefeest: Het St. Nikolaasfeest nam de plaats in van het Wodansfeest, het communiefeest nam de plaats in van de festiviteiten die plaatsgrepen als erkenning van de overgang van het kind-zijn naar het volwassen-zijn. Zo vindt men vele rituelen terug in onze Westerse beschaving die men als kristelijk bestempelt maar die dat in oorsprong niet zijn, wat volgens mij de louter religieuze waarde van rituelen sterk afzwakt.

Dit moest me van mijn vrijzinnige hart. Dit neemt niet weg dat anderen er anders over kunnen denken. Daarom wil ik graag besluiten naar de geest van Antoine de Saint-Exupery: "Si tu es différent, mon frère, tu m'énrichis".
Jan Geullissen.

Dienstbetoon

De SoR-leden wanen zich al echte politici. Nu gaan ze ook aan dienstbetoon doen. Studenten met allerlei problemen (hondje verloren, geen kot, herkenning van een kring, oorlog met Dienst Cultuur, enz.) kunnen bij hun verkozenen terecht.

Ma: 14 tot 17u: Geert Deruyck (ondervoorzitter) en Emmanuel Boon
Di: 14 tot 17u: Alex Vanbets
Wo: 14 tot 17u: Alain Isaac
Do: 10 tot 12u: Geert Deruyck
14 tot 17u: Emanuel Boon
Vrij: 10 tot 12u: Geert Deruyck

Waar kan je hen bereiken? In het lokaal van de SoR. In gebouw Y' naast KK.
Heb je een probleem waarvan je denkt dat alleen de SoR-voorzitter Eric Goubin kan oplossen. Dan kan je hem bereiken op het nummer 02/478.48.90 en dan vragen naar binnenummer 70.28

Aarzel niet en kom effe langs.

Sexisme 1

VERENIGING VOOR VOYEURS

Wat een luchtig stofje allemaal teweeg kan brengen...

Met gemengde gevoelens lezen we het edito van Moelal n° 11. De auteur heeft blijkbaar een idealistisch beeld van de VUB-campus. De bewering dat de VUB vrouwvriendelijker zou zijn dan alle andere universiteiten in het Belgische vinden we toch ver gezocht, naar onze mening gaat het er hier even sexistisch of vrouwvriendelijk aan toe als op eender welke openbare instelling in België. De auteur staart zich blind op enkele feiten zoals een film uit de beruchte (en tevens slaapverwekkende) Emanuel cyclus, een striptease van hooguit 7 minuten en natuurlijk onze Lingerie-show.

Het was te verwachten dat Moelal hierover weer eens negatief ging berichten, net zoals eender welke andere activiteit op de campus. Negativiteit en kritiek zijn volgens jullie blijkbaar dezelfde begrippen.

Buiten jullie waren er nog anderen die niet opgezet waren met ons spektakel. Stonds enige tijd lopen hier individuen rond die zich persoonlijk gevoelen om een moralistische lijn uit te stippen, waarvan ze kost wat kosten willen dat die door iedereen nageleefd wordt. Gelukkig lukte hen dat niet al te best. Helaas vertoont jullie editorialist ook zulke trekjes en is hij zo onbezonnen om een link te leggen tussen het NSV en het organiseren van een gebeuren zoals een Lingerie-Show. We vinden het gewoon goedkoop en laag bij de grond om te laten doorscheremen dat we een draai naar extreem rechts gemaakt hebben door dat luttele feit. Het klinkt zo van: "Wie het niet met mij eens is, is een fascist!". Net zoals het even banaal is om ons als progressief te zien, omdat we af en toe wat "hardere" muziek draaien op onze fuiven.

Voorts willen we dit medium gebruiken om ons ongenoegen te uiten tegenover de anonieme affiche afscheurders (220 affiches), welk wij slechts als ongepaste kordaatheid evenaren. Dit heeft 200 mannen en vrouwen niet weerhouden om de show mee te maken.

Ook niet het telefoontje van die illustere "Pepermans en Bollen" die de dames van het agentschap probeerden te intimideren door te vertellen dat de VUB-overheid deze activiteit verboden had, dat ze het niet moesten wagen zich op de campus te vertonen en dat ze het voorschot (5000 BF) mochten houden. Dit natuurlijk zonder enig medeweten van iemand van het 8 koppig bestuur van de Perskring.

Deze manieren van aktevoeren getuigen van verregaande onverdraagzaamheid. Indien hier werkelijk feministen verantwoordelijk gesteld kunnen worden, vinden we dit een spijtige zaak, welke het vooroordeel versterkt dat feministen een verzameling kleingeestige moralisten zijn, die het merendeel van hun tijd spenderen met het zoeken van spijkers op laag water. Terwijl ze hun tijd nuttiger kunnen besteden met het op poten zetten van enige creatieve zaken die in de lijn van hun visie liggen, wie weet misschien zouden de leden van de Perskring hun hierbij een handje kunnen helpen. De Perskring

Sexisme 2

Hugo Camps heeft een nieuwe job. Hij werkt als editorschrijver bij De Moelal. Zijn oude gewoontes gaf hij echter niet op. Het is duidelijk dat het edito van DM nr. 11 geschreven is na een nachtelijke doorzinken in de "Must" met plaatselijke politici (of, zo u wilt, in het Kulturkaffee met VUB-equivalenten). Hij vertrekt van de bestwibare vaststelling dat de VUB een vrouwvriendelijke traditie heeft. Frater Hugo (Fr. H.) leidt dat misschien af uit het feit dat er nogal wat secretarissen (v) en cafetarielabediensters (v) zijn tewerkgesteld, bovendien worden de rollenpatronen doorbroken: achter de fornuizen in het restaurant staan vooral koks (m)?

Dan volgen enkele aanvaardbare alinea's, maar! Net voor de laatste alinea moest er nog een dubbele whisky in. Ik vermoed wel dat de makers van, en handelaars in kinderopport niet in KP-, SAP-, of PVDA-kringen (willekeurige volgorde) te vinden zijn, maar dat "zulke 'studentikoze' activiteiten de neiging hebben het NSV aan te trekken" vind ik ver gezocht en nogal belijdend voor de kringen. Het is misschien interessant om hier te vermelden dat Arthur Scargill, een links idool, het opnemen van pin-ups in 'The Yorkshire Miner' verdiedigde en dat hij huishoudelijk werk vrouwenwerk vindt (Vrij! Nederland, Boekenlijst)age, 8/3/86).

Werd de NUM overgenomen door het National Front?

Overligns een proficiat voor de Lay-out van DM 11, zo worden die lange lezersbrieven heel wat aangenamer om lezen.

Sexisme 3

"Gij zijt katholieker dan de Kerk", dit kreeg ik als reactie van een medestudent en mannelijke sexgenoot te horen toen ik het gedurfd had de "sexy-lingerieshow" van de Perskring als sexistisch te veroordelen. Je moet inderdaad wel bijzonder preuts zijn om hard te keer te gaan tegen een stel ontblote borsten. Ware het niet dat dit stel borsten kadere in een vrouwvriendelijke activiteit. Sexshows, stripteases, topless bediening, pornografisch getinte pamfletten, het zijn allemaal activiteiten waarbij de vrouw louter als lustobject wordt afgebeeld of ge(mis)bruikt.

Hoe komt het dat de ontvoerde anti-kerkelijke van de VUB het niet aandurven, er zelfs niet aan denken een verzameling blote lullen op pamfletten of op het podium te brengen.

Mijn feministische vriendinnen hebben me steeds geleerd dat emancipatie een zaak van mannen zowel als van vrouwen is. Toch verbaas ik mij erover dat de vrouwelijke populatie van deze universiteit zo apatisch blijft tegenover deze discriminerende uitingen. Een organisatie die zich "Femina" noemt zou beter moeten kunnen dan maagdelijkheidsfeesten te organiseren. Emancipeert u en revolteert, dames, anders vind ik binnenkort geen lief meer.

Pascal Verhoest

Sexisme 4

Naar aanleiding van de strip-tease (BSG) en de lingershow (pers) die onlangs op de campus doorgingen, wensen wij te protesteren tegen het groeiende sexism dat op de VUB waar te nemen is en waardoor wij zelfbewuste vrouwen uitermate verontwaardigd zijn. Wie moet denken dat dergelijke gebeurtenissen een eenmalig karakter vertonen zit beslist op het verkeerde pad.

Reeds vanaf vorig akademijaar waren de eerste duidelijke tekenen merkbaar onder de vorm van publiciteit voor filmactiviteiten o.a. georganiseerd door "Campina" (v.b.: de films van 29 november 1984, waaronder The Shining, een film waarbij, voor zover wij weten geen seks bij te pas kwam). De vrouwenafbeeldingen die op de reclameblaadjes voorkwamen hadden niets met de voorgestelde films te maken, maar waren waarschijnlijk afkomstig uit een of ander (porno)tijschrift. Daarna gingen sommige studentenkringen over tot het inrichten van activiteiten waarbij naakte dames in levende lijve te zien waren, zoals topless-bediening, maar ook pornofilms (vb. 14 november 1985, Antverpia) tot men uiteindelijk begon met een lingershow (perskring) en strip-tease (BSG).

We vragen ons af waar dit zal eindigen. Bij zulke activiteiten gaat het er om vrouwen op een vernederende manier af te schilderen als wezens die enkel van nut zijn bij het opwekken van lustgevoelens die altijd bereid zijn tot de geslachtsdaad. Daarenboven blijkt maar al te duidelijk dat de studentenkringen bij dergelijke organisaties enkel mannen tot hun publiek rekenen, hoewel zij beslist weten dat de VUB een groot aantal vrouwelijke studenten telt. Het is deprimerend te moeten vaststellen dat studenten, waarvan men verwacht dat ze "intelligent" zijn en dat ze later het roer van ouderen zullen overnemen, de vrouwen ook steeds behandelen zoals 50 jaar geleden, dwz. zonder enig respect. Racistische activiteiten lokken op de VUB een storm van protest los op dat ze (terecht) zouden worden verboden. Het betreft hier eveneens discriminatie op basis van vooroordelen, maar zoals steeds wordt vrouwen-discriminatie veel gemakkelijker geduld. Om alle verwarrende te voorkomen wensen wij te benadrukken dat wij helemaal niet tegen het tonen van een naakte man of vrouw zijn, indien dit niet op een vernederende manier gebeurt en niet tot doel heeft de vrouw als lustobject voor te stellen.

Hilde Durot
Kathelijne Decanniere

Puntje op i

Aangezien heel wat verongelijken (in casu MLB in Moelal n°10) blijkbaar erop uit zijn van alles recht te zetten (Orde en Tucht moeten heersen...), puzzel ik gauw dit briefje bij elkaar; kwestie van eveneens enkele verduidelijkingen ter wereld te brengen:

- Fascisten met alle mogelijke middelen (ALLE is ALLE) het spreken en optreden te beletten, wordt bijvoorbeeld ook door de joods-nederlandse "Anne-Frank stichting" voorgestaan. Deze organisatie kan bezwaarlijk als rood gevaar worden bestempeld; doch zij heeft tenminste het LEF konsekwent lessen uit de geschiedenis te trekken. In combinatie met een degelijke, wetenschappelijke maatschappij-analyse levert dit een onduidelijkzinnige strategische houding op: "Fascisme? Noot meer!"

- Fascisten vergelijken met Maoïstiese-Stalinistische en watwathetnognistiese dogmaspuwers is te veel van het goeie. Als de doelstellingen, de organisatievorm, de werkwijze en de ideologie van beide groeperingen van elkaar verschillen, moet de TEGENSTRATEGIE evenzeer verschillen. An-

ders ga je niet alleen voorbij aan de historische ontwikkeling van het stompzinnig fascisme, respectievelijk het onverdraagzaam stalinisme, maar loop je tevens het gevaar volledig verkeerde bestrijdingsmiddelen te hanteren. Vertrekken van de onjuiste vooronderstelling van het bestaan van een "Links fascisties gevaar", kan dan ook niets opleveren. Politieke isolering en ontmaskering van de gepropageerde ideologie lijkt daarentegen al veel beter, zolang PERSOONLIJKE AANVALLEN achterwege blijven, want het personifiëren van geschillen is erg laag bij de grond.

- Proficiat voor V.O. en de kleine, kleine minderheid die het aandurven, openlijk het onderdrukkende seksisme van de BSG (lees: Brussels Seksisties Genootschap) aan te klagen. (Of hoe Pavlov z'n kans gemist heeft...). Overligns: vooraleer je nog professionele strippers huurt, vraag je dan tenminste even af: *of het geld niet beter besteed kan worden. Een tip: als steun voor de aanvallen van Martens VI, *hoeveel van het geld naar die Miss haar pooler zijn gegaan. (Het kapitalisme, weet je wel...). Ik ben blij dat ik geen moraalpreker ben...

- Mochten er nog problemen opduiken rond de ANC-affaire: bel (02) 537.32.28, vraag naar Rose of Godfrey Motsepe, officiële vertegenwoordigers van het ANC in België, en zij zullen de juiste versie wel uit de doeken doen. Rose heeft me in ieder geval telefonies meegedeeld dat het ANC er genoeg van heeft, voortdurend gepest te worden door die Mao's... (Aan de andere kant: op die manier is de MLB ook al bekend in Kaapstad!)

- Tussen haakjes: het schijnt dat wie het ANC uitnodigt, andere organisaties eveneens moet vragen. Logies doorgekoken: als je op een debat pakweg de PvdA, de KP en de SAP uitnodigt, moeten de overige zeventienvoertduizendtal partijen uit ons koninkrijkje (van links naar rechts, via het centrum, de kommunautaire flauwekul, John Massis en eenmanspartijen) ook komen! Leuk om te organiseren...

In plaats van te zaniken over futiliteiten en andere afwijkingen, zou de effectievere steun aan een Boycot Martens-komitee veel meer sympathie opwekken!

- Zo, ik hou er mee op, echter niet na deze laatste tip: lees niet teveel, en mocht je de verleding toch niet weerstaan, lees dan alleen werken van Marx, Lenin en Mao, maar evenmin teveel... Dat was een mededeling van de Grote Roerganger zaliger.

Neem het allemaal niet al te ernstig, want de vertaler zal wel een burgerlijke sinoloog zijn.

cu, de Jean.

P.S. Zoals alle onafhankelijken ben ik natuurlijk lid van een organisatie! (Voor insiders bedoeld?)

PVV-JO

Het is een uitstekend initiatief van De Moelal om alle politieke verenigingen, actief aan de V.U.B., aan het woord te laten. Na het interview met de P.V.V.-jongeren, verschenen in De Moelal van 17 december 1985 zag ik er echter het nut niet van in. Wat weten wij nu meer over de P.V.V.-jo. en de P.V.V.-jo? Hebben zij wel een ideologie? Of kennen de P.V.V.-jo. aan de V.U.B. die niet?!! De P.V.V.-jo. streven toch eerst en vooral naar "het liberalisme" op elk gebied? Het gaat zelfs zover dat ze zichzelf gewoon "jongeren" noemen en niets met de liberale partij te maken willen hebben. Zij willen eerst een groep jongeren zijn die de studenten helpen een eigen opinie te vormen. Dit is toch hun taak niet, maar die van de studenten zelf die wel kritisch genoeg zijn (hoop ik althans). Daarbij antwoordt de geïnterviewde op de vraag "wat hun ideologie is" als volgt: "Niet enkel het P.V.V.-standpunt naar voren brengen, maar ook andere verenigingen aan het woord te laten. "Teleurgesteld kan ik dan alleen maar bevestigen dat het verspreiden van de liberale gedachte aan de V.U.B. nergens op de campus te bespeuren valt. Wat dan toch hun doel is!!!"

In het betreffende interview werd er ook gesproken over de SoR-verkeuzingen. Het te laat te voorschijn komen met een lijst pleit ook niet voor inzet en organisatie en het enige concreet voorstel in verband met de Sociale Raad was dan ook buiten de kwestie (zie artikel 17 dec. '85).

Het enige redelijke was dan het idee om de SoR, als een orgaan van en voor de student te beschouwen, maar vanwaar dan opeens dat belang van "de groep". Is het niet zo dat de P.V.V. opteert voor het belang van het individu (de enkeling in de sfeer van het pluralisme) en niet de kudde.

Zo merkte ik nog een contradictie tussen de antwoorden. Eerst vinden de P.V.V.-jo. dat De Moelal een breder perspectief zou moeten aannemen en dan zeggen ze dat De Moelal er moet zijn voor de sociale problemen en de agenda, waarmee zij instemmen met de huidige, zeer sociale inhoud van De Moelal. Trouwens hoe ziet het "Vrij Accent" er uit??? Heeft dat ook een breed perspectief?

Het zou misschien geen slecht begin zijn het blauwe krantje in het V.U.B.-cafetaria uit te delen! Dat zou de de V.U.B. kleuriger maken, wat minder eentonig rood!!!

Hopelijk pakken de P.V.V.-jo. in het vervolg met een standvastiger en eigener mening uit. Op zijn minst minder laks en wat meer consequent!

Raté

Anarchistisch Verzet

Betrefte: "Proudhon versus Marx: het anarchistisch verzetje" door MLB-vrouwjes V.D.V. Martine en V. Mirjam in Moelal nr. 11.

Wanneer de MLB-kopstukken het Anarchistisch Verzet aanraden om zich tot de Tweekerkerstraat (waar zich het hoofdkwartier van de CVP-bende zich bevindt) te wenden wordt het voor iedereen duidelijk hoe on-realistisch en naïef deze mensen denken. Wat men er wel kon uit afleiden is dat het MLB een dictatuur wil! Misschien een dictatuur van de elite? Immers het MLB spreekt er minachtend over de anarchistische groepjes op de VUB. De "besten" hielden het anderhalf jaar vol. Geef toe dat dit spottend bedoeld is. Wie in feite de "besten" zijn? het MLB natuurlijk. Zij zijn de ware "revolutie-breeders" want zij houden het verscheidene jaren uit. Dat hun achterban onbeduidend klein is weten ze blijkbaar niet. Dat ze erg onpopulair zijn bij de studentenbevolking beseffen ze niet. Toch durven ze stellen dat "meneer Anarchistisch Verzet" onbeduidend is. Ze (het MLB) moest eens weten dat het Anarchistisch Verzet wel eens uit meer personen zou kunnen bestaan dan het MLB in haar stoutste dromen zou durven denken. Maar ja, het MLB kan pronken met lidkaarten, bestuur, militanten enz. Daarentegen heeft het Anarchistisch Verzet geen lidkaarten, bestuur, hetgeen meer dan logisch is, niet?

Ondanks de strikte en autoritaire partijstructuur kan het MLB zich de laatste tijd toch steeds minder manifesteren. Raadpleeg maar eens de lezersbrieven van de laatste twee Moelals. Niet enkel en alleen het Anarchistisch Verzet is het "dictatorje-spelen" van het MLB mee. Maar zoals de meeste fascistische groepen trekt het MLB zich daar niet veel van aan, als er maar over hen geschreven en gepraat wordt denken ze.

Wanneer het MLB stelt dat ze met enkele anarchisten goed over de baan konden is dit een goed bewijs voor hun indoctrinaire praktijken. Hoe is het anders mogelijk dat revolutionairen zich op sleetpouwen laten nemen door een autoritaire groep. Misschien onder de slogan: linkse eenheid? Maar ja, de eenheid van het MLB kennen we zo stilaan (lees maar eens de brief van Stef Van Beethoven in DM nr.11). Immers wanneer het MLB strijdt tegen extreem-rechts is dit in feite een strijd om de macht en niet een strijd voor het volk. Zij (het MLB) moeten het voor het zeggen hebben, niet het volk!

Een ander belangrijk punt is het feit dat ondanks haar naam MLB (Marxistisch-Leninistische Beweging) deze groep helemaal niet marxistisch is, maar Maoïstisch-Stalinistisch! En deze heerschappijen hebben heelwat arbeidersbloed aan de vingers kleven. Marxisten zijn al autoritair maar Stalinisten zijn nog een stuk erger. Stalin heeft een revolutie die zo moel kon zijn in de klem gesmoord door diegenen die de aanzet gaven tot revolutie te vernietigen. Mooie democratische praktijken, vindt u ook niet!

Een andere bewering, dat het Anarchistisch verzet de acties wil tegenwerken, is zeker niet waar. Integendeel, we roepen op om zo massaal mogelijk aan de acties van het Regionaal Actiecomité, mee te doen. Immers, we zelden het reeds, enkel de massa, het volk, kan de acties doen slagen. We gaan echter ten stelligste niet akkoord met de autoritaire praktijken van de PVDA/MLB. En hierbij wordt het Anarchistisch Verzet zeker bijgetreden door vele onafhankelijken en andere links democratische partijen. Het MLB hoeft ons niet uit het RAK te verdrijven, maar het zou moeten ophouden met het RAK te manipuleren en te intimideren. MLB'ers, laat het volgende gezegde van Proudhon eens tot u doordringen: "Regeren door mensen over mensen is slavernij, onverschillig wie de hand op mij legt om mij te regeren is een overveldeger en een tiran. Hem verklaar ik tot mijn vijand!"

Anarchistisch Verzet

Moeial

Samenwerkend met VO, BSG

Redactie : Pleinlaan 2
gebouw Y
1050 BRUSSEL
Tel.: 02/641 2338

Abonnementen : 150 fr. of 500 fr. op rekening nr. 001-1386975-48 met vermelding van naam en adres

v.u.: Robert Peeters
J. Vuylstekeaan 12 C1
2050 ANTWERPEN